

ଉତ୍ତମ
ବିଦେଶ

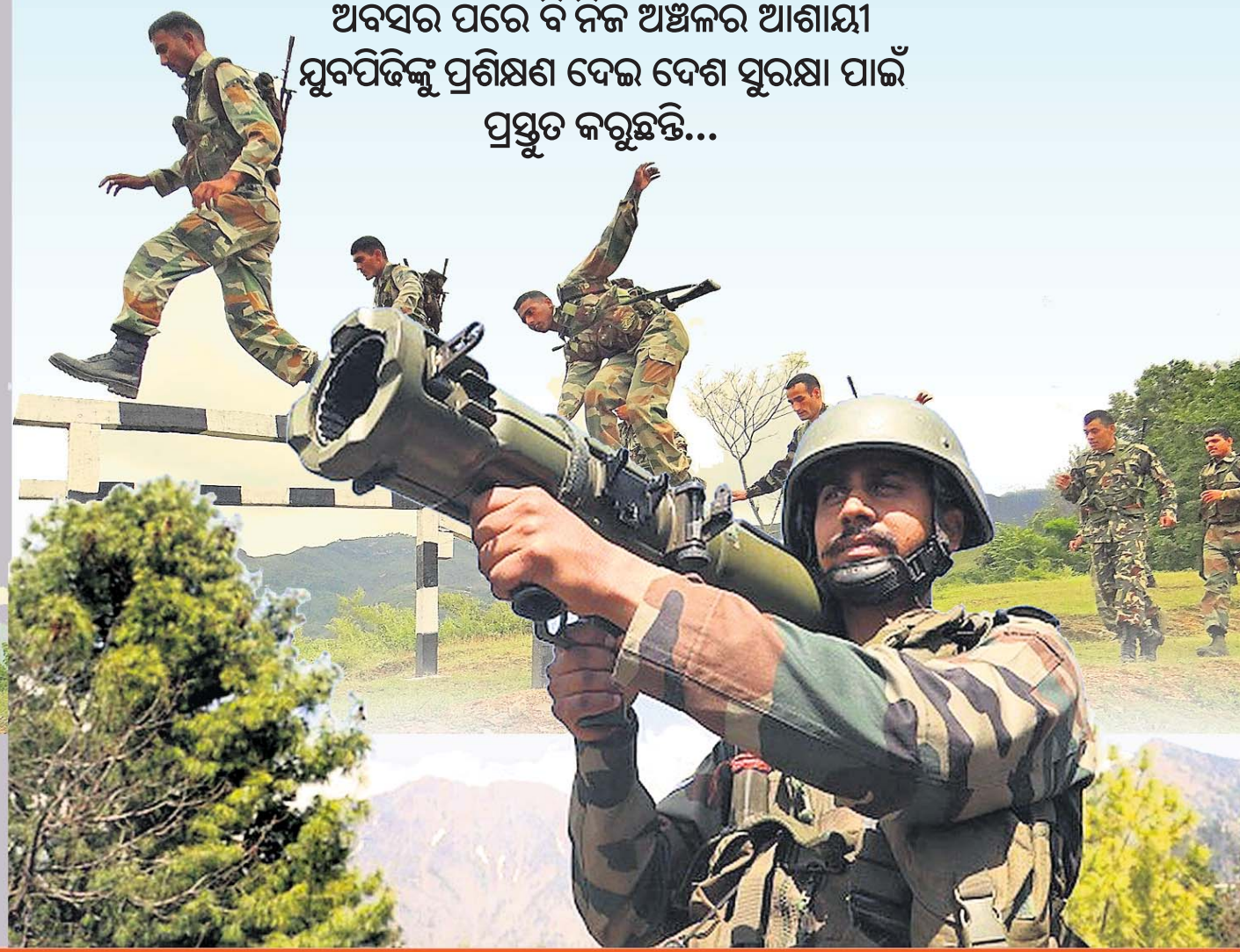

ଜୟ ସବାଜ୍

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୪

ସେନାବାହିନୀରେ ଯୋଗଦେଇ ଦେଶକୁ ଶତ୍ରୁ
କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିବା ଏହି ସୈନିକମାନେ
ଅବସର ପରେ ବି ନିଜ ଅଞ୍ଚଳର ଆଶାୟୀ
ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଇ ଦେଶ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି...

ପାଠକୀୟ

ଭାଗ୍ୟ ବଦଳାଇବ ପୁରୁଣା ପର୍ବ

ଏମିତି କେତେଜଣ ଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ପର୍ବକୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ତାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚାହୁଁ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି। ପର୍ବଟି ପୁରୁଣା ହୋଇ ଫାଟି ଯାଇଥିଲେ ବି ତାଙ୍କୁ ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ। ହେଲେ ବାପୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏମିତି କେତୋଟି ଉପାୟ ରହିଛି; ଯଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ପର୍ବକୁ ବ୍ୟବହାର ନକରି ମଧ୍ୟ ଏହାର ସୁଫଳ ପାଇହେବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି...

* ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପର୍ବ ପୁରୁଣା ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ, ସେଥିରୁ ସବୁ ଜିନିଷ

କାଢ଼ି ନୂଆ ପର୍ବରେ ରଖିଦିଅନ୍ତୁ। ତା'ପରେ ନାଲି କପଡ଼ାରେ କିଛି କର୍ପାସ ବାନ୍ଧି ପୁରୁଣା ପର୍ବରେ ରଖିଦେଲେ ଦେଖିବେ ପୁରୁଣା ପର୍ବ ସବୁବେଳେ ସେମିତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୋଇ ରହିଥାଏ ଆଉ ଆପଣ ତାହାର ଫାଇଦା ପାଇ ଚାଲିଥାନ୍ତେ।

* ପୁରୁଣା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପର୍ବରେ ନାଲି କପଡ଼ାରେ କିଛି ଅରୁଆ ଚାଉଳ ବାନ୍ଧି ରଖିଦେବେ। କିଛିଦିନ ପରେ ସେହି ଚାଉଳକୁ କିଛି ନେଇ ନୂଆ ପର୍ବରେ ରଖିଦେଲେ ଦେଖିବେ ପୁରୁଣା ପର୍ବ ଯେଉଁ ସକାରାତ୍ମକ ଉର୍ଜା ମିଳୁଥିଲା ନୂଆ ପର୍ବରୁ ବି ସେହି ଉର୍ଜା ମିଳିବ।

* ପୁରୁଣା ପର୍ବ ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ତାହାକୁ ନାଲି କପଡ଼ାରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଆଲମାରିର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭିତରେ ରଖିପାରିବେ। ଆଉ ଏହାକୁ ଖାଲି ନ ରଖି ସେଥିରେ କିଛି ଖୁରୁରା ଟଙ୍କା/ ଚାଉଳ/ କର୍ପୁର/ ସଫା ରୁମାଲଟିଏ ରଖିଦେଲେ ଶୁଭ ହେବ।

* ପୁରୁଣା ଫାଟି ଯାଇଥିବା ପର୍ବକୁ ଯଦି ସଜାଡ଼ି ବ୍ୟବହାର କରିହେଉଛି ତା' ହେଲେ ଭଲ। ନଚେତ୍ ତୁରନ୍ତ ବଦଳାଇଦେବା ଦରକାର। କାରଣ ଏହିପର୍ବ ଅର୍ଥହାନୀର କାରଣ ସାଜିଥାଏ। ଏକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପରୋକ୍ତ ଉପାୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରାଯାଇପାରେ।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶାରତ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର ଅଗଷ୍ଟ ୧୩-୧୯

<p>ମେଷ</p> <p>କର୍ମକ୍ଷମାକ ବୃଦ୍ଧି, ମାନସିକ ଅସ୍ଥିରତା, ପାରିବାରିକ ସମସ୍ୟା, ଶୁଭ ଖବରପ୍ରାପ୍ତି, ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ, ଭ୍ରମଣକୁ କ୍ଳାନ୍ତି, ଭ୍ରାତୃସମ୍ପର୍କ ହ୍ରାସ, ଶାରୀରିକ ପ୍ରସ୍ଥାପନ, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସହଯୋଗ, କଳାସାହିତ୍ୟରୁ ପ୍ରଶଂସା, ମୂଲ୍ୟବାନ ବ୍ରତ୍ୟଲାଭ ॥</p>	<p>ବୃଷ</p> <p>ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ, ବୈଷୟିକ ଉନ୍ନତି, ଭାବପ୍ରବଣତାରୁ ମନସ୍ଥାପ, ମନୋବଳ ହ୍ରାସ, ନିର୍ମାଣର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟ, ପଦୋନ୍ନତିର ସୂଚନା, ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ସମସ୍ୟା, ବିବାହୀୟ ପରିସ୍ଥିତି, ଦୂରଯାତ୍ରାର ଯୋଜନା, ରୋଗପୀଡ଼ା ହ୍ରାସ ॥</p>	<p>ମିଥୁନ</p> <p>ନୂତନ ଯୋଜନାରମ୍ଭ, ପାରିବାରିକ ସହନୀତ, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସରାମର୍ଗ, ଶ୍ରମଜନିତ କ୍ଳାନ୍ତି, ସନ୍ତାନଙ୍କ କୃତିତ୍ୱ, ସର୍ବସଙ୍ଗର ସାନ୍ଧିଧ୍ୟ, ନୂତନ ମିତ୍ରତା, ଯାନବାହନ ନବାକରଣ, ସ୍ୱାଳ ପରାମର୍ଗ, ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ॥</p>	<p>କର୍କଟ</p> <p>କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି, ମାନସିକ ଶାନ୍ତି, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟହାନୀ, ଅର୍ଥସଙ୍କଟ, କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଗିତ, ଭ୍ରାତୃପ୍ରୀତି, ନୂତନ ସମ୍ପର୍କ, ମିଥ୍ୟା ଗୁଜବ, ମନସ୍ଥାପ, କଚେରୀ ମାମଲା, ସାମାଜିକ ସମ୍ମାନ, ବିବାହର ସମାଧାନ ॥</p>	<p>ସିଂହ</p> <p>ବୈଦିକ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ, କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବହେଳା, ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି, ପତୋଶାଳ ପରାମର୍ଗ, ସ୍ୱାଳ ପ୍ରେରଣା, ମାନସିକ ଦୁଃଖିତା, ବାଣିଜ୍ୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, କ୍ରମିକ ରୋଗପୀଡ଼ା, ସ୍ଥାନାନ୍ତରର ସୂଚନା, ନୂତନ ନିଯୁକ୍ତି ॥</p>	<p>କନ୍ୟା</p> <p>ଆର୍ଥିକ ଦୂରବସ୍ଥା, ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ବଦାନ୍ୟତା, ଯୋଗାଣରେ ଅନିୟମିତତା, ଯୋଗସାଧନରେ ରୁଚି, କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା, ଦୁଃସାହାସିକ ପଦକ୍ଷେପ, ପଦମର୍ଯ୍ୟଦା ବୃଦ୍ଧି, ଦୂରଯାତ୍ରାର ଯୋଜନା, ପ୍ରକାଶନରେ ବିଳମ୍ବ ॥</p>
--	---	--	--	--	--

<p>ତୁଳା</p> <p>ମାନସିକ ଅସ୍ଥିରତା, ଦୁଃଖଦ ଖବର, ଅପବ୍ୟୟ, ଭ୍ରମଣ ସୁଯୋଗ, ଯାତ୍ରାରେ କଳହ, ରଣଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ, ସମସ୍ୟାର ମୁକାବିଲା, ଯାନବାହନରେ ସତର୍କତା, ପରିବହନରେ ଝଗଡ଼ା, କଳାପ୍ରିୟ ହେବେ, ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି, ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରୁ ବିବାଦ ॥</p>	<p>ବିଛା</p> <p>ବନ୍ଧୁମିଳନ, ପାରିବାରିକ ସୌଖ୍ୟ, ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ଲାଭ, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସୌଜନ୍ୟତା, ଆତ୍ମୀୟଙ୍କ କରୁଣିତା, ବ୍ୟବସାୟିକ ଉନ୍ନତି, ଯାନବାହନ କ୍ରୟ, ସାମାଜିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ସ୍ଥଗିତ କର୍ମାରମ୍ଭ, ନିଃସଙ୍ଗତାବୋଧ, ଚୁକ୍ତିପତ୍ର ସ୍ୱାକ୍ଷର, ବିବାହରେ ବିଜୟ ॥</p>	<p>ଧନୁ</p> <p>କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ବିବାଦ, ଅର୍ଥନୈତିକ ସମସ୍ୟା, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ଉଦାରତା, କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବହେଳା, ସଙ୍ଗଦୋଷରୁ ସମାଲୋଚନା, ପରୋକ୍ଷ ଶତ୍ରୁତା, ଯାନ୍ତ୍ରିକ ତ୍ରୁଟି, ସନ୍ତାନଙ୍କ କୃତିତ୍ୱ, ରାଜନୈତିକ ଆଲୋଚନା ॥</p>	<p>ମକର</p> <p>ଯୋଜନାରେ ବିଫଳତା, ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଭୂସିଦ୍ଧା, ହିତେଷୀଙ୍କ ପରାମର୍ଗ, ବ୍ୟାଙ୍କଲୋନ୍ ପ୍ରାପ୍ତି, ବନ୍ଧୁ ବିଚ୍ଛେଦ, ସ୍ୱକଳ ଶତ୍ରୁତା, ନିର୍ମାଣରେ ବିବାଦ, ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବୃଦ୍ଧି, ଶୁଭଖବର ପାଇବେ, ବୃଦ୍ଧିତ ଧନ୍ୟରେ ବାଧା, ଏକେନ୍ଦ୍ରିୟ ବଢ଼ିବ ॥</p>	<p>କୁମ୍ଭ</p> <p>ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୋଚନା, ମିତ୍ରବନ୍ଧୁଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ, ଅନୁକୂଳ ପରିବେଶ, ପରିବହନରେ ଉନ୍ନତି, ହୋଟେଲ ଶିଳ୍ପରୁ ଲାଭ, ପାରିବାରିକ ବିବାଦ, କଚେରୀ ମାମଲାରେ ବାଧା, ଦୂରଯାତ୍ରାର ପ୍ରସ୍ତୁତି, ସାହିତ୍ୟକୃତିତ୍ୱ ସମ୍ମାନ ॥</p>	<p>ମୀନ</p> <p>ଶୁଭଖବର ପ୍ରାପ୍ତି, ବନ୍ଧୁପ୍ରିୟ ହେବେ, କଲ୍ୟାଣମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ, ବିବାହୀୟ ସ୍ଥିତି, ସଭାସମିତିକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ, ମାଙ୍ଗଳିକ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ, ପ୍ରତିକୂଳତା କମିବ, ଧନପ୍ରାପ୍ତିରେ ବାଧା, ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ଖବର ପାଇବେ, ପକ୍ଷପାତିତାରୁ ସମାଲୋଚନା, କର୍ମଦକ୍ଷତାର ପ୍ରଶଂସା ॥</p>
---	---	---	--	--	--

କ'ଣ କହେ ତ୍ରିରଙ୍ଗାର ରଙ୍ଗ

ତ୍ରିରଙ୍ଗାର ତିନୋଟି ରଙ୍ଗ ଆମକୁ ଅନେକ ସକାରାତ୍ମକ ସଙ୍କେତ ଦେଇଥାଏ ବୋଲି ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ରରେ କୁହାଯାଇଛି। ଯେମିତିକି: ଏହାର ପ୍ରଥମ ରଙ୍ଗ ହେଉଛି ନାରଙ୍ଗୀ; ଯାହାକି ସାମାଜିକତାର ପ୍ରତୀକ। ତା'ସହିତ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ କରିବାରେ ବି ଏହି ରଙ୍ଗ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି। ସେହିପରି ଦ୍ୱିତୀୟ ରଙ୍ଗ ହେଉଛି ଧଳା; ଯାହାକି ହେଉଛି ଶାନ୍ତି ଓ ଶୁଦ୍ଧତାର ପ୍ରତୀକ। ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଖୋଲା ବିଚାର ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଉପରେ ଏହି ରଙ୍ଗ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ ବୋଲି ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି। ଶେଷରେ ହେଉଛି ସବୁଜ ରଙ୍ଗ; ଯାହାକି ମନରୁ ଅବସାଦ ଦୂର କରି ଭାଇତାରା ବଢ଼ାଇବାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ବୋଲି ଲୋକବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି।

* ଅତିଥି ଲକ୍ଷ୍ମରକ୍ତ ସ୍ୱରୂପ। ତାଙ୍କୁ ହୃଦୟର ସହ ଅଭିବାଦନ କରିବା ଅର୍ଥ ଲକ୍ଷ୍ମରକ୍ତ ଅଭିବାଦନ କରିବା। ଅତିଥି ସକ୍ୱାରର ଏହି ପରମ୍ପରା ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଆଜିଯାଏ 'ଅତିଥି ଦେବୋ ଭବ'ର ମାନ୍ୟତା ନେଇ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ରହିଛି। ତେଣୁ ଏଭଳି ଏକ ସୁନ୍ଦର ଆଲୋଚନାକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ଅତିଥି ଦେବୋ ଭବ'ଟି ବେଶ୍ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥିଲା। 'ବାପୁ ଅନୁପାୟୀ ଝରଣାର ଚେଷ୍ଟ', 'ଉପକାରୀ ସ୍ନେହ ପ୍ଲାଷ୍ଟ' ଆଦି ପାଠରୁ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା।

- ଲିଜାଲିନ୍ ମହାନ୍ତି, ବାଲିସାହି, ପୁରୀ

* ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ଅତିଥିକୁ ଲକ୍ଷ୍ମର ମଣି ତାଙ୍କୁ ଆଦର ସକ୍ୱାର ପୂର୍ବକ ଆତିଥ୍ୟ କରିବାର ପରମ୍ପରା ବହୁ ପୁରାତନ ହୋଇଥିଲେ ବି ଏହାର ସଭା ଏବେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଆଉ ଆଗକୁ ଏମିତି ରହିଥାଏ। ତେଣୁ ଏଭଳି ଏକ ମନକୁଆଁ ଆଲୋଚନାକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ 'ଅତିଥି ଦେବୋ ଭବ' ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗଟିକୁ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଥିବାରୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା। ଲାଲଫେଷ୍ଟାକଲ୍ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଅଜବ ରେନ୍ଦକୋର୍' ପାଠରୁ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା।

- ସୁନୟା ପଟ୍ଟନାୟକ, ପାଣିକୋଇଲି, ଯାଜପୁର

* ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପୃଷ୍ଠାରୁ ପ୍ରଫେସର ବସନ୍ତ କୁମାର ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା। ସୁଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଜ୍ଞାନ ଉଦୟ' ଶୀର୍ଷକ ଗପଟି ବି ବେଶ୍ ମନକୁଆଁ ଥିଲା। ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାଟି ବି ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥିଲା। ବିଶେଷକରି ଏଥିରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଶାହୁରୁଖ-କାଜଲ' ଫଟୋଟି ଖୁବ୍ ରୋମାଞ୍ଚିକଭାବେ ଲାଗୁଥିଲା।

- ରାହୁଲ ଶର୍ମା, ତାଳଚେର

* ଅଧ୍ୟାପିକା ସ୍ଥିରା ଦାସଙ୍କ ପ୍ରଥମ ରେଜଗାରର ଅନୁଭୂତିଟି ବେଶ୍ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଥିଲା। 'ବର୍ଷାରେ କାକଟସର ଯତ୍ନ' ପାଠରୁ କାକଟସ ବିଷୟରେ କିଛି ଅଜଣା କଥା ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା। 'ସଫଳ ମହିଳା ଉଦ୍ୟୋଗୀ ସୁରଭି'ଙ୍କ ପାଠଟି ବି ସତରେ ବେଶ୍ ମନକୁଆଁ ହୋଇଥିଲା। ମତେଲ୍ ମିରରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦରୀ ଲାଗୁଥିଲେ। ସହର ପୃଷ୍ଠାରୁ କେତେକ ମନସୁନ୍ଦର ଡେସିଙ୍ଗିନେଶନ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା।

- ମନୀଷା ତ୍ରିପାଠୀ, କଳାହାଣ୍ଡି

* ବିଦିଆ ପୃଷ୍ଠାରୁ 'ଭିକା ମାଟିର ବାସ୍ନା' ସମ୍ପର୍କରେ କିଛିଟା ଅଜଣା ତଥ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା। ସେହିପରି 'ମାଉଷେନ ଛୁଇଁ ଜିଲାପି', 'ଚଷମା ନୁହେଁ ଲ-ବୁକ୍ ରିଡର୍', 'ରଜିନ କୁକୁର', 'ଜୀବନ ସାରା କେଶ କାଟିବା ମନ' ଆଦି ପାଠ ଯେତିକି ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଥିଲା ସେତିକି ତଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା। 'ସତ୍ୟର ଦର୍ପଣକୁ ରଖ ନିଜ ଆଡ଼କୁ' ଶୀର୍ଷକ ବ୍ୟଙ୍ଗଟି ବି ବେଶ୍ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଥିଲା।

- ପ୍ରଣୟ ପାତ୍ର, କାକଟପୁର, ପୁରୀ

ବିଶେଷ ଟିପ୍ପଣୀ

ତାଙ୍କ ଆସିବାର ନଥାଏ ତଥ୍ୟ ଆଣୁଥିବା ହେଉଥିବେ ହିଁ ଦେଖି ସେ ଥାଏ ଅତିଥି, ପ୍ରଶାମ ହେଉ ପାବ ଯୋଗ ତାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚୋଟି ନେଉ ମାତ୍ର ଦେବୋ ଭବ ପିତ୍ର ଦେବୋ ଭବ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଦେବତା ଅତିଥି ହିଁ ଦେବ ଅତିଥି ଦେବୋ ଭବ ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପଢ଼ି ଭଲଭାବ ଗଲା ହୃଦୟେ ଭରି ଅତିଥିକୁ ଭଲ ସକ୍ୱାର ଦେବା ତାଙ୍କ କଲ୍ୟାଣରେ ଆଗକୁ ଯିବା ଛୁଟିଦିନ ପୃଷ୍ଠା ଆକର୍ଷଣୀୟ ପଢ଼ିଲେ ହୁଅଇ ଜ୍ଞାନ ଉଦୟ।

- ଶିତାଣି ଜେନା, କର୍ଣ୍ଣାଟକୀ, ଧର୍ମଶାଳା, ଯାଜପୁର

ବିବିଧତା ଭିତରେ ଏକତାର ନିଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଭାରତ। ଶାନ୍ତି, ମୈତ୍ରୀର ଦେଶ ହେଉଛି ଭାରତ। ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ବିଜ୍ଞାନ ସବୁଥିରେ ଆଗରେ ଭାରତ। ଏକ ସଶକ୍ତ, ସମୃଦ୍ଧ ଦେଶ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ପରିଚିତ ଭାରତ। ଏହାବାଦ୍ ବି ଆହୁରି ଅନେକ କିଛି ଅଛି ଯାହା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ କୋଟିକରେ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଭାରତ...

ମୋ ଦେଶ ମହାନ

- * ଭାରତ ହେଉଛି ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦେଶ। ଭାରତ ସ୍ଵାଧୀନତା ପାଇବାର ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାୟ ବୟସ୍କ ମହିଳା ଓ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭୋଟ ଦେବା ଅଧିକାର ମିଳିଥିଲା। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଆମେରିକା ମହିଳାମାନେ ୧୯୨୦ରେ ତଥା ଦେଶ ସ୍ଵାଧୀନ ହେବା ଓ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ପ୍ରଚଳନ ହେବାର ବହୁବର୍ଷ ପରେ ଭୋଟ ଦେବାର ଅଧିକାର ପାଇଥିଲେ।
- * ଭାରତର ଜାତୀୟ ସଂଗୀତ 'ଜନ ଗଣ ମନ'କୁ ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ଟାଗୋର ରଚନା କରିଥିଲେ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି। ତେବେ ଏକଥା ବହୁତ କମ୍ ଲୋକ ଜାଣିଥିବେ ଯେ, ବାଂଲାଦେଶର ଜାତୀୟ ସଂଗୀତ 'ଆମର ସୋନାର ବାଂଲା'କୁ ବି ରବିନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଟାଗୋର ରଚନା କରିଥିଲେ।
- * ଜହ୍ନରେ ଜଳ ଥିବାର ସମ୍ଭାନ ପ୍ରଥମେ ଭାରତ ହିଁ କରିଥିଲା। ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୯ରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଚନ୍ଦ୍ରାୟନ ୧ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଜହ୍ନରେ ଜଳର ସମ୍ଭାନ କରିଥିଲା।
- * ପୃଥିବୀରେ ତିନୋଟି ଦେଶ ସୁପର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି। ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଭାରତ ଅନ୍ୟତମ। ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଦେଶ ହେଉଛି ଆମେରିକା ଓ ଜାପାନ।
- * ଭାରତରେ ୩ ଲକ୍ଷରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ମସ୍ଜିଦ୍ ଅଛି। ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଦେଶର ମସ୍ଜିଦ୍ ସଂଖ୍ୟାଠାରୁ ଅଧିକ।
- * ଭାରତୀୟ ଖାଦ୍ୟର ଆଦର ସାରା ପୃଥିବୀରେ ରହିଛି। ସେଥିପାଇଁ ତ ଲଣ୍ଡନରେ ଦିଲ୍ଲୀ, ମୁମ୍ବାଇ ଭଳି ସହରଠାରୁ ବି ଅଧିକ ଭାରତୀୟ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ଅଛି।
- * ଭାରତର ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ପୃଥିବୀର ସବୁ ଭାଷାଠାରୁ ପ୍ରାଚୀନ ଭାଷା ଭାବେ ପରିଚିତ। ଏହି ଭାଷାକୁ ଦେବଭାଷା କୁହାଯିବା ସହ ସବୁ ଭାଷାର ଜନନୀ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ।
- * ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ବାରାଣସୀ ସହରକୁ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ପୁରାତନ ସହର ବୋଲି ଧରାଯାଏ।
- * ସ୍ଵିଜରଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ମେ' ମାସ ୨୬ ତାରିଖକୁ ଭାରତର ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତଥା ମିଶାଇଲମ୍ୟାନ ଏପିକେ ଅବ୍ଦୁଲ କଲାମଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ କରି 'ବିଜ୍ଞାନ ଦିବସ' ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଏ। କାରଣ ଉପରୋକ୍ତ ଦିନ ଅବ୍ଦୁଲ କଲାମ ସ୍ଵିଜରଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଗସ୍ତରେ ଯାଇଥିଲେ।
- * ୧୯୩୬ ବର୍ଲିନ ହକି ଅଲମ୍ପିକରେ ଜର୍ମାନୀକୁ ୮-୧ ଗୋଲରେ ଭାରତ ହରାଇବା ପରେ ହକିର ଯାଦୁକରଭାବେ ପରିଚିତ ମେଜର ଧ୍ୟାନଚାନ୍ଦଙ୍କୁ ହିଟଲର ଜର୍ମାନୀର ନାଗରିକତା, ସେନାରେ ଉଚ୍ଚପଦବୀ ଓ ଜର୍ମାନୀ ଦଳରେ ଖେଳିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ। ହେଲେ ଧ୍ୟାନଚାନ୍ଦ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମନା କରି ଦେଇଥିଲେ।
- * ବିଶ୍ଵର ସର୍ବପ୍ରଥମ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ 'ନାଳନ୍ଦା' ଭାରତର ତତ୍ତ୍ଵଶାଳାରେ ଥିଲା, ଯାହାକି ଖ୍ରୀ.ପୂ. ୬୦୦ରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା। ଏଠାରେ ୧୦,୫୦୦ ଛାତ୍ରାଛାତ୍ରୀ ୬୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ। ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତର ଏହା ଥିଲା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସଫଳତା।
- * ଭାରତ ହେଉଛି ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଡାକଘର ଥିବା ଦେଶ। ସାରା ଭାରତରେ ୧,୫୫,୨୧୮ ଡାକଘର ଅଛି। ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚତାରେ ଥିବା ଡାକଘର ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ଅଛି। ତାହା ହିମାଚଳପ୍ରଦେଶ, ଶ୍ଵିତି ଭ୍ୟାଲିସ୍ତ ହିଲ୍ସ ଗ୍ରାମରେ ଅଛି। ଶ୍ରୀନଗରର ତାଲ ହ୍ରଦରେ ପୃଥିବୀର ଏକମାତ୍ର ଭାସମାନ ଡାକଘର ଅଛି।

ସେନାବାହିନୀରେ ଯୋଗ
ଦେଇ ଦେଶକୁ ଶତ୍ରୁ
କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିବା
ଏହି ସୈନିକମାନେ
ଅବସର ପରେ ବି
ରୂପ ହୋଇ ବସିଯାଇ
ନାହାନ୍ତି। ନିଜ ଅଞ୍ଚଳର
ବିକାଶ ସହ ସେନା ବା
ପୋଲିସ ବିଭାଗରେ
କାମ କରିବା ପାଇଁ
ଆଗ୍ରହୀ ଯୁବତାଯୁବକଙ୍କୁ
ମାଗଣାରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ବି
ଦେଉଛନ୍ତି..

ଖଲରାର କଳିଙ୍ଗ ଉତ୍କଳ ଡିପେନ୍ଦ୍ର ଏକାଡେମୀରେ ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ

ଜୟ ସର୍ବାଙ୍ଗ

ସେନାଙ୍କ ପାଇଁ ପରିଚିତ ଗାଁ—ଏହା ଏମିତି ଏକ ଗାଁ ଯାହାର ଅଧିକାଂଶ ନିବାସୀ ସେନାବାହିନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ। ଏହି ଗାଁ ହେଲା ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲା ରଘୁଲପୁର ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭୋଟକା ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧିନ ବିଲପଡ଼ା। ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ୧୬୦ କି.ମି. ଦୂରରେ ଥିବା ଏହି ଗାଁରେ କୁଆଖିଆ ବଜାରଠାରୁ ମାତ୍ର ୧ କି.ମି. ଦୂରରେ ରହିଛି ଏହି ଗାଁ। ଏବେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଲପଡ଼ା ଗାଁର ପ୍ରାୟ ୩୭୦୦ ଯୁବକ ଗୁଳ, ଜଳ ଓ ଆକାଶ ବାହିନୀ ସମେତ ଆଉ କେତେକ ପୋଲିସ ବିଭାଗରେ ଚାକିରି କରିଛନ୍ତି। ଏହି ଗାଁରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ—ସତ୍ୟାନନ୍ଦ ଆଇଟି, ଦେବେନ୍ଦ୍ର ଆଇଟି, ସୁମନ୍ତ ଆଇଟି, ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ଆଇଟି, ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଇଟି, ସନେନ୍ଦ୍ର ଆଇଟି ଓ ଅମରେନ୍ଦ୍ର ଧଳ ପ୍ରମୁଖ ସେନା ବିଭାଗରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଶୁଭକର ଆଇଟିଙ୍କ ସହ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସିଆରପିଏଫ୍ରେ, ସେହିପରି ଆଉ କେତେକ ଓଡ଼ିଶା ପୋଲିସ, ଓଏସ୍‌ଏଫି, ଆଇଆରବି ଏବଂ ଓଏଫ୍‌ଏସ୍ ସେବା ବିଭାଗରେ ଯୋଗଦେଇଛନ୍ତି। ତେବେ ବଡ଼

ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଗାଁର ଯୁବକମାନଙ୍କୁ କ୍ଳବ ପଢ଼ିଆ ଏବଂ ସ୍କୁଲ ପଢ଼ିଆରେ ସକାଳେ ଓ ଅପରାହ୍ଣ ସମୟରେ ଦୌଡ଼ିବା, ଲମ୍ବଢ଼ିଆ, ଚାଲିବା, ସାଇକେଲ ଚଳେଇବା, ନିଆଁ ଲିଭାଇବା ପୁଣି ନିକଟ ପୋଖରୀ ଓ ନଦୀରେ ପହଞ୍ଚିବା ଆଦିର ଟ୍ରେନିଂ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି। ଏହି ଗାଁରେ ଏକ ପରମ୍ପରା ରହିଛି ଏହି ଗାଁର ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀରୁ ଅବସର ନେଇ ଫେରିବେ ତାଙ୍କୁ ଗାଁର ଆବାଳ ବୃକ୍ଷ ବନିତା ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଏକ ପଟୁଆରରେ ଗାଁକୁ ଗାଁକୁ ବୁଲାଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ସଭାରେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବା ସହ ତାଙ୍କ ମାତା ଓ ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥାଏ। ଏ ଦିନରେ ଗାଁରେ ରହିଥିବା ଉତ୍କଳ କ୍ଳବର ରହିଛି ଅନେକ ଭୂମିକା। ଏହାଛଡ଼ା ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ସେନା କର୍ମଚାରୀ ଅମରେନ୍ଦ୍ର ଧଳ, କେଦାର କୁମାର ଆଇଟି, ଶୁଭଦୀପ୍ତ ଧଳ କୁହନ୍ତି, ‘ଦେଶ ପୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେବା ଆମ ଲାଗି ଭଗବାନଙ୍କ ବରଦାନ। ଏବେ ଆମେ ଗାଁ ପାଇଁ କାମ କରିବାରେ ଆନନ୍ଦ ପାଉଛୁ। ଉତ୍କଳ କ୍ଳବର ସଦସ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିପ୍ରକାଶ ବିଶ୍ୱାଳ ଓ ଶିକ୍ଷକ ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଆଇଟି କୁହନ୍ତି, ଏହି ଗାଁର ଏକାଧିକାଂଶ ଯୁବକ ସେନାବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେବା ଆମ ଗାଁ ପାଇଁ ଗୌରବ।

ଓଡ଼ିଶା ଚିଲିକା ଶାଖା ସଂପାଦକ-ସର୍ବେଶ୍ୱର (ଏୟାରଫୋର୍ସ) ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ପ୍ରଧାନ କୁହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଅବସର ପରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ରହି ଏକ ଘରୋଇ ପଲିଟେକନିକ କଲେଜରେ ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇଥିଲି। ୨୦୨୨ମସିହା ଜୁନ ୧୯ ତାରିଖ। ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାର ଚାଳିବୁଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ରତନପୁର ଗ୍ରାମ ଠାରେ ହାତଗଣତି କେତେକ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଯବାନ ଏକାଠି ହୋଇଥିଲୁ। ଗାଁ କେତେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଓ ତା’ର ବିକାଶମୂଳକ ବିଗ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା। ତା’ ପରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧୀରେଧୀରେ ସୋରଣ, ରତନପୁର, କୁହୁଡ଼ି, ହାଟବରଡ଼ି, ବିରିବାଡ଼ି, ହରିପୁର, ନାଗୁଣା, ଚଣ୍ଡେଶ୍ୱର ଦାକ୍ଷିଣପଡ଼ା, ଜୟମଙ୍ଗଳପୁର, ତରାପି ଆଦି ଆଖପାଖ ଗାଁର ପ୍ରାୟ ୮୬୦୦ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ସୈନିକଙ୍କ ସାମିଲ ହେଲେ। ଆକାଶବାହିନୀ, ଜଳବାହିନୀ ଓ ଗୁଳବାହିନୀରୁ ସେବାନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ଗାଁରେ ରହୁଥିବା ଆମ ଅଞ୍ଚଳର ଯବାନମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ମିଳନ ଉତ୍ସବ ଥିଲା। ସେଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତ୍ରମେ ଗଠନ ହେଲା ଭାରତୀୟ ପୂର୍ବ ସେନା ସଂଘ, ଓଡ଼ିଶା ଚିଲିକା ଶାଖା। ସଭାପତି କ୍ୟାପଟେନ୍ ଶଙ୍କର ବଡ଼ଜେନା, ଉପସଭାପତି ଶ୍ରୀବତ୍ସ ବୈରାଗଞ୍ଜନ, ଯୁଗ୍ମ ସଂପାଦକ-ପବିତ୍ର ମୋହନ ବରାଳ, ଉପଦେଷ୍ଟା

କଥା ହେଲା ଯେଉଁମାନେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀରୁ ଅବସର ନେଉଛନ୍ତି ଗାଁର ଯୁବକମାନେ କିପରି ସେନା ବିଭାଗରେ କାମ କରିପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ଏମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି।

ଅବସର ପରେ ଜନମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାମିଲ ହେଉଛୁ
ଏହି ଗାଁର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ସେନା କର୍ମଚାରୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ମଣ୍ଡିଂ ଖାଲରେ ଏକାଠି ମିଶୁଥିଲେ ତିନ୍ତା କଲେ କିପରି ନିଜ ଗାଁର ଆଶାୟୀ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବେ। ଭାରତୀୟ ପୂର୍ବ ସେନା ସଂଘ,

ନିଆରା ପାଠକ ଶିବସୁନ୍ଦର

“ଲେଖକର ପରମାୟୁ ପାଠକର ହୃଦୟରେ” ବୋଲି ଖବରକାଗଜର ଏକ ପୃଷ୍ଠରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଅଧ୍ୟାପକ ବିଶ୍ୱରଞ୍ଜନ ସେହି ପାଠକଙ୍କ କଥା ଯାହାଙ୍କ ହୃଦୟ ଓ ମନରେ ଘର କରି ରହିଛନ୍ତି ଓଡ଼ିଶାର କୋଣାର୍କୋଣରେ ରହିଥିବା ଅଗଣିତ କବି ଓ କଥାକାର । କୁଚିଣ୍ଡାର ବିଶିଷ୍ଟ ଅନୁବାଦକ, ଗ୍ରନ୍ଥକାର ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ରାୟ ହୁଅନ୍ତୁ କି ରାୟଗଡ଼ାର ଡକ୍ଟର ଲେଖକ ଶିବସୁନ୍ଦର ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ଢେଙ୍କାନାଳର ମୁବକବି ପୁରବୀ ଶତପଥୀ ହୁଅନ୍ତୁ କି ବାରିପଦାର ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ କବି ଓ ଲେଖକ ବୃନ୍ଦାବନ ଦାଶ ସମଗ୍ରଙ୍କ ପାଖକୁ ଫୋନ୍ ଯାଏ ତାଙ୍କର । ପ୍ରକାଶିତ ଲେଖାଟିକୁ ଆମ୍ଭକୁ ପାଠ କରି ତା’ର ମଧୁର ଭାଗର ରସକୁ ଆସ୍ବାଦନ କରି ସେ ପ୍ରତିକ୍ରମା ରଖନ୍ତି ଫୋନ୍ କିମ୍ବା ଚିଠିରେ । ସେହି ପ୍ରତିକ୍ରମା ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖିଥାଏ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରତି ଲେଖକଙ୍କୁ ଯେ ସେ କିଛି ଲେଖିଛନ୍ତି କି କରୁଛନ୍ତି ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ସମାଜ ପାଇଁ । ଏଇ ‘କିଛି’ ଭାବ ମହତ୍ତ୍ୱ ରଖେ ସର୍ଜକ ପାଇଁ ତା’ ସର୍ଜନାର ଯାତ୍ରାକୁ ଦୀର୍ଘ ଓ ଫଳପ୍ରସୂ କରିବା ଲାଗି । ଆଉ ସେହି ‘କିଛି’ ଭଳି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ଶିବସୁନ୍ଦର ମିଶ୍ର କରୁଥାନ୍ତି ନିରନ୍ତର ଲେଖକଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ମାନରେ, ପ୍ରେମରେ ଏବଂ ନିଃସଂଘରେ । ଏକଦମ୍ ସରଳ ଓ ନିରାଡ଼ମ୍ବର ଲାଗୁଥିବା ଶିବସୁନ୍ଦର ମିଶ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ୬ ମେ ୧୯୫୦ ମସିହାରେ ପୁରୀ ସହରରେ । ପିତା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର ଆଇଁଆ ବେଙ୍ଗାଳୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷକତା କରିବା ସହ କବିତା ବି ଲେଖୁଥିଲେ । ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସୃଷ୍ଟିସମ୍ଭାର, ଦକ୍ଷିଣକାଳୀ ଜଣାଣ, ମିତବୋଧିନୀ ଚଉତିଶା ଭଳି ପୁସ୍ତକର ରଚୟିତା ପିତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥିଲା । ପୁତ୍ର ଶିବସୁନ୍ଦରଙ୍କ ଉପରେ । ବାଳକ ଥିଲାବେଳେ ହିଁ ହରେକୃଷ୍ଣଲେ ପିତାଙ୍କୁ । ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅଭାବ ଉନ୍ନତ ଥିଲା ତଥାପି ଅତକି ଯାଇ ନ ଥିଲେ ଶିବ । ପୁରୀ ଯୁନିଭିପାଲ ହାଇସ୍କୁଲରୁ ମାଟ୍ରିକ ପାସ କରି ନାଁ ଲେଖାଇଥିଲେ ଏସ୍‌ସିଏସ୍ କଲେଜରେ । ତିନି ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ପରେ ଶିବସୁନ୍ଦର କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲାର ନର୍ମା ବୁକ୍ ଅଧୀନ ରୁପ୍ରତ୍ନା ମଧ୍ୟ ଇଂରାଜୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବର୍ଷେ ଶିକ୍ଷକତା କଲେ । ପାଠପଢ଼ାର ଆଗ୍ରହ ପୁନଶ୍ଚ ଚାଣିଆଣିଥିଲା ତାଙ୍କୁ ସ୍ନାତକ ତିନି ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ମହାବିଦ୍ୟାଳୟକୁ । କଳାହାଣ୍ଡିରେ ନର୍ମା ବୁକ୍‌ସ୍ଟ ଭୁଲାପତା ଗ୍ରାମର ଦାମୋଦର ଭଟ୍ଟ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦୀର୍ଘ ୨୬ ବର୍ଷର ଶିକ୍ଷକତା ପରେ ଶେଷ ୯ ବର୍ଷ ସେ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ବିଦ୍ୟାପାଠ ପୁରୀରେ କାମ

କରିଥିଲେ । ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆର ଆବିର୍ଭାବ ପରେ ଲେଖାପଢ଼ା ଜାଣିଥିବା ପ୍ରତିଟି ମଣିଷ କବି, ଲେଖକ, ପ୍ରାବନ୍ଧିକ, ସାମ୍ବାଦିକ ହୋଇ କେବଳ ଲେଖିଗାଳିଥିଲାବେଳେ ଶିବ ମିଶ୍ର ଜଣେ ସାହୁକା । ସଭିଏ ଲେଖିଲେ ପଢ଼ିବ କିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପାଇଁ ଶିବସୁନ୍ଦର ମିଶ୍ର ଜଣେ ପ୍ରେରଣା । ପୁରୀର ଅନେକ ଛୋଟ ବଡ଼ ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ସଂଗଠନର ସେ ସମ୍ପାଦକ, ପ୍ରସାର ପରିଚାଳକ, ସଭାପତି ଓ ଦିଗ୍‌ବର୍ତ୍ତକ । ଭକ୍ତ ଅର୍ଥ୍ୟ, ତାନପୁରୀ, ସୁଲେଖା ଭଳି ପତ୍ରିକା ସହ ସେ ସମ୍ପୃକ୍ତ । କେଉଁଠି ସେ ସମ୍ପାଦକ, ସହ ସମ୍ପାଦକ କେଉଁଠି ବି ସେ ମଞ୍ଚ ପରିଚାଳକ । ଅନେକ ସାହିତ୍ୟ ସଭାର ସେ କେଉଁଠି ଆୟୋଜକ ହୋଇ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ ଭୂମିକା ତୁଲାଉଥାନ୍ତି ତ ବେତାର କେନ୍ଦ୍ରରେ ସଂଯୋଜକ ହୋଇ ବାନ୍ଧି ରଖୁଥାନ୍ତି ଶ୍ରେଣୀତାଙ୍କୁ ନିଜ ସୁନ୍ଦର ଉପସ୍ଥାପନାରେ । କାହା କାହା ପାଇଁ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ମାନପତ୍ର ଲେଖୁଥାନ୍ତି ତ କାହା ଲାଗି ପାଠକାୟ ଅଭିମତ । ନେପଥ୍ୟରେ ଥାଇ ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ତିଆରି କରୁଥାନ୍ତି ସଫଳତାର ରୂପରେଖ । ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥାନ୍ତି ଛାଞ୍ଚ ଦୃଶ୍ୟମାନ ରୂପର । ଲେଖକ ଲେଖେ, ପାଠକ ପଢ଼େ । ହେଲେ ଶିବ ମିଶ୍ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ଯାଇ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରନ୍ତି ଲେଖାର ଏବଂ ଜଣେଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟିତ ଆଥାନ୍ତି ନିରନ୍ତର । ଫୋନ୍ କରନ୍ତି, ଚିଠି ଲେଖନ୍ତି, ଦେଖା ହେଲେ କୁହନ୍ତି । ଲେଖାଟି ସହ ସେ ଏତେ ଏକାମ୍ର ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେ ଲେଖକଟି ତାଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ସାହପ୍ରସ୍ତ କଥା ପଦେ ଶୁଣି ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭପ୍ରଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିବ । ନିଜ ବାସଭବନରେ ସୁନାମଣି ପାଠାଗାର ସ୍ଥାପନ କରି ସେ ଆଜିକାଲି ବହି ସହ ଭାବ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ନିଜେ ପଢ଼ିବା ସହ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ପାଖ ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କୁ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଛନ୍ତି । ସବୁବେଳେ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବନାକୁ ଆତ୍ମରେ ସାଇତି ସାହିତ୍ୟପ୍ରାଣ ଏହି ନିଆରା ମଣିଷଙ୍କ ସଂସାରକୁ ସମ୍ଭାଳି ନେଇଛନ୍ତି ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଭବାନୀ ମିଶ୍ର । ପତିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟପ୍ରାଣ ମନକୁ ବୁଝି, ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଗଭୀର ସମ୍ମାନର ସହ ପ୍ରେରିତ କରୁଥାନ୍ତି ସ୍ୱାମୀ ଶିବ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ବିଦଗ୍ଧ ପାଠକ ହିସାବରେ ଜୀବନ ଜିଇବାକୁ । ଲେଖକ କିଏ ପଢ଼ୁଥିଲେ ଶିବ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଘରେ ସଙ୍ଗେଲି ନିଅନ୍ତି ଭବାନୀ ଉତ୍ତମ ଆତିଥ୍ୟ ଦେଇ । ନିରୁତ୍ତା ପାଠକର ପରିଚୟ ନେଇ ତିଷ୍ଠି ରହିବାକୁ ସେ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତେଣୁ ସମ୍ମାନ ଓ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନାର ତାଲିକା ମାଗିଲେ ସେ ଅଳ୍ପ ହୁଏ ଏତେଇ ଯାଆନ୍ତି । ସାହିତ୍ୟର ଜଣେ ରସଗ୍ରାହୀ ଓ ଅବଗ୍ରାହୀ ଭାବରେ ସେ ଗଭୀର ଓ ଛଳଛଳ । ଶିକ୍ଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ଉଭୟର ମଧୁର ସମନ୍ୱୟ ଘଟିଛି ତାଙ୍କ ଭିତରେ । ମାଳ ମାଳ ଲେଖକଙ୍କ ଭିତରେ ତାଙ୍କ ପରି ଜଣେ ପାଠକଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ଜାଣିବା ସତରେ ଜରୁରୀ ।

—ମାନମୟୀ ରଥ, ସେକ୍ସକାଉଁସର କିଡ଼ି, ବାଲିପୁର, ପୁରୀ, ମୋ:୭୯୭୮୫୭୯୩୯୯

ଦେଶ ସେବା

—ନିବେଦିତା ନନ୍ଦ

ଦେବୁର ଭୁବନେଶ୍ୱର ବଦଳି ହେବା ଦିନଠୁ ଶୁଦ୍ଧ ଗାଁକୁ ଗଲେ ଦେବୁ କିଣିଥିବା ଗାଡ଼ିରେ ହିଁ ଯାଏ । ଭାଇଭଉଣୀ ଖୁବ୍ ଦୁଃଖସୁଖ ହୁଅନ୍ତି ବାଟସାରା । ଦେବୁ ରାଉରକେଲାରେ ଇଞ୍ଜିନିୟର ପଢ଼ିସାରି ଦୁଇବର୍ଷ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଏବଂ କାନାଡ଼ାରେ ଚାକିରୀ କରିବା ପରେ ଏବେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ପୋଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ସଫ୍ଟୱେର କମ୍ପାନିରେ କାମ କରୁଥିବାରୁ ଶନିବାର ଆଉ ରବିବାର ଦୁଇଦିନ ଛୁଟିପାଏ ଆଉ ଗାଁକୁ ଯାଏ ।

ପିଲାମାନଙ୍କ ଛୁଟି ଦେଖି ଶୁଦ୍ଧା ବି ଦେବୁ ସାଙ୍ଗରେ ବାହାରେ । ପୁଅ, ଝିଅ, ନାତି, ନାତୁଣୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ପାଇ ନନାବୋଉ ଖୁବ୍ ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି । ଏଣେ ଶୁଦ୍ଧାର ସ୍ୱାମୀ ସୌରଭ ବି ଜଞ୍ଜାଳମୁକ୍ତ । ନହେଲେ କ'ଣ ସବୁ ମାସରେ ଶୁଦ୍ଧା ଗାଁକୁ ଯାଇପାରନ୍ତା ଏକୁଟିଆ ରହୁଥିବା ନନାବୋଉଙ୍କ ହାଲଚାଲ ବୁଝିବାକୁ !

ସେହି ଥର ଲଗାତାର ଦୁଇ ତିନିଦିନ ଛୁଟି ପଡ଼ିଥିବାରୁ ସବୁଠି ଭିଡ଼ । ଗାଁକୁ ବାହାରିଥିବା ଶୁଦ୍ଧା ଆଉ ଦେବୁ ଟଙ୍କା ଉଠାଇବାକୁ କେତୋଟି ଏଟିଏମ ବୁଲି ସାରିଥିଲେ । କେଉଁଠାରେ ଟଙ୍କା ସରିଯାଇଛି ତ କେଉଁଠି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲାଭନ ଆଉ କେଉଁଠି ଏଟିଏମ ମେସିନ ଅଚଳ । ଶେଷରେ ଆଇଟିସି କଲୋନୀ ଗେଟକୁ ଲାଗି ଥିବା ଏଟିଏମରେ ଭିଡ଼ ଚିକେ କମ ଥିଲା । ଦେବୁ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ ହେଲା । ତା ପଛକୁ ଆସି ଠିଆ ହେଲେ ଯୁନିଫର୍ମରେ ଥିବା ଜଣେ ଆର୍ମି ଜବାନ ।

—ଦେଖ ତ ... ନିଜ ଟଙ୍କା, ଟାଙ୍କୁ ଦେବ ପୁଣି ଲାଭନରେ ଠିଆ ହେବ ଖରାରେ... ଶଃ... । ଏ ଦେଶ କେବେ ସୁଧୁରିବ କେଜାଣି... ! ଟଙ୍କା ଧରି ଝାଳନାଳ ହୋଇ ଦେବୁ ଗାଡ଼ିରେ ବସିଲା... ଡ୍ରାଇଭ କରୁ କରୁ ଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଗାଳି ଦେଉଥିଲା କହା କରି ।

—ତୋ' ପଛରେ ଥିବା ଆର୍ମିର ମଣିଷଟିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ... । ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିନରାତି ଠିଆ ହୋଇଥାନ୍ତି ଖରା, ବର୍ଷା, ଶୀତକୁ ଖାତିର ନ କରି । ଯୁଦ୍ଧରେ ଥାଆନ୍ତୁ କି ନଥାନ୍ତୁ ଦେଶ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେଇ ଦେଇଥାନ୍ତି । କେଉଁ ପୁଅ ଖୋଜନ୍ତି କହ ସେଇଠି ? ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗୁ ଆମେ ନିରାପଦରେ ବଞ୍ଚି ପାରୁଛେ । ଶାନ୍ତିରେ ଶୋଇ ପାରୁଛେ ।

—ତୁ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଆଗ ଟଙ୍କା ଉଠେଇବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାର ଥିଲା । ଯୁନିଫର୍ମରେ ଥିଲେ... ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭକୁ ବାହାରି ଥିବେ । ସେମାନେ ଦିନ ରାତି ଏକ

କରି ଦେଶର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଆମେ ତ ଛୁଟିରେ ବାହାରିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଛୁଟିର କିଛି ଠିକ ଠିକଣା ବି ନଥାଏ । ତୁ ପିଲାଟେ ଚିକେ ଖରାରେ ଏତେ ବିରକ୍ତ ହେଉଛୁ, ସେ ସୈନିକ ଜଣଙ୍କ ତୋ ଠୁ ବୟସରେ କେତେ ବଡ଼ କିନ୍ତୁ କେମିତି ଶାନ୍ତ, ସ୍ଥିର ଥିଲେ ଦେଖିପାରିଲୁ... ! ଶୁଦ୍ଧା କହିଲା ।

ଦେବୁ ଚିଡ଼ି ଯାଇ କହିଲା, ସୈନିକମାନଙ୍କ ଦେଶସେବା ପାଇଁ ମୁଁ କାହିଁକି ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଆଉ କୃତଜ୍ଞତା ଦେଖାନ୍ତି । ହେଲେ ମୁଁ ବି ଦିନରାତି କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ବସି କାମ କରୁଛି । ଆମମାନଙ୍କ ଭଳି ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ କଠୋର ପରିଶ୍ରମକୁ ଡିଜିଟାଲ ସେବା ସମ୍ଭବ । ତୋ ଭାଇ କେତେ ଖରୁଛି ତୁ ଜାଣି ପାରୁନୁ ?

— କ୍ରମାଗତ ବାରଘଣ୍ଟା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସ୍କ୍ରିନ ସାମ୍ନାରେ ସମସ୍ତେ ବସିପାରିବେ କି ? ନା ତୋ ଭଳି ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ନେଇ ମୁଁ ଘରର ସବୁ କାମ କରିପାରିବି ? ଆଉ ଯେଉଁ ଦିନରାତି କଥା କହିଲୁ ନା... ଆମ ଦେଶରେ ରାତି ହେଇଥିଲା ବେଳେ ଗ୍ଲୋବ ଆରପଟର ଅଧିକାଂଶ ଦେଶରେ ଦିନ ଆଉ ଏଠି ଦିନ ହେଲେ ସେଠି ରାତି ।

ସମସ୍ତେ ରକ୍ଷା କରି କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଆରାମ କରିବାକୁ ପୁରସ୍କାର କେଉଁଠି... ? ଦୈନନ୍ଦିନ ଜରୁରୀ ସେବା ଯେମିତି ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ, ଟ୍ରାଫିକ୍, ଟେଲିକମ୍, ମେଡିକାଲ ଠୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସାଟେଲାଇଟ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଉ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଆମେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଘଣ୍ଟା ଆଲର୍ଟ । ଆମ ଦେଶସେବା ତୋତେ ଦିଶୁନି... ନାନୀ ? ଯିଏ ଯାହା ବାଟରେ କାମ କରୁଥାନ୍ତି ନିଜ ପାଇଁ, ଦେଶ ପାଇଁ । ପୁଲାଏ ଠକ , ଖଣ୍ଡ ଭିତରେ ପଶି ଫାଇଦା ନେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମେ ସମସ୍ତେ ହଜରାଣ ହେଉଛୁ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହେଉଥିଲି ।" ଦେବୁ ଗାରୁ ଗାରୁ ହେଇ କହିପକେଇଲା ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ଦେବୁ କହିଲା ଶାସ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ ଜୟ ଯବାନ ଜୟ କିଷାନ । ଯାହାକୁ ଯେଉଁ କାମ ମିଳିଛି ତାକୁ ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ ଭାବରେ ତୁଲାଇବା ହେଉଛି ଦେଶପ୍ରେମ ଯାହା ତୁ କରୁଛୁ ମୁଁ କରୁଛି, ଶିକ୍ଷକ, ଶ୍ରମିକ, ସାମ୍ବାଦିକ, ତାଲୁର ଚପରାଶୀ ସମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି । ଯାହା ଦାୟିତ୍ୱରେ ଯେତିକି ସାଧୁତା ତାର ଦେଶପ୍ରେମ ସେତିକି । ଶୁଦ୍ଧା ପ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଚାହିଥିଲା ସାନ ଭାଇକୁ । ତା ଆଖି ଆଗରେ ଦେଶସେବାର ଏକ ନୂଆ ଚିତ୍ର ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଉଥିଲା ।

—ବି/ଏମ, ୪୦
ବାସନ୍ତୀ କଲୋନୀ, ରାଉରକେଲା
ମୋ: ୮୨୪୯୪୪୨୫୭୩

ଢେର ହେଲାଣି ରାତି

—ନୃସିଂହ ଚରାଇ

ରାତି ବହୁଛି

ଢେର ହେଲାଣି ରାତି
କିଟ କିଟ ଅନ୍ଧାରରେ
ଧୂମେଇ ଯାଉଛି ପାଦ
କଳା ରଙ୍ଗର କମ୍ପାଘାତରେ
ଦରଜ ଦେହ ।

ଏବେ ସବୁ ରାତି
ଏମିତି ହୁହୁହୁ ଅନ୍ଧାର
ଆଗଠୁ ଢେର ଗାଢ
ନିଶାସକ୍ତ, ମାତାଳ... ।

ଗୋଟେ ସାପ ପରି
ଯେମିତି ଗୁଡେଇ ହେଇ ଯାଉଛି ଛାତିରେ
ଦେହର ଦୁଆର ଡେଇଁ
ଧସେଇ ପଶୁଛି
ଚେତନାର ଚଉହଦିରେ ।

ଅନ୍ଧାରର ଅଂହକାରରେ
ଲିଭିଯାଉଛି ଯେତେ
ତାରାଫୁଲ,
ଓ ଜହ୍ନର ମହକ
ପାଦେ ପାଦେ ଚିତ୍ତେଇ ଦେଉଛି
କେହି ଜଣେ
ଭୟର ଭୁଲୋକ ।

ଢେର ହେଲାଣି ରାତି
ରୁହି ହେଲେଣି ପଥ
ନିରୁଜ ହେଇ ଗଲେଣି
ଆକାଶ, ମାଟି
ଓ ସୀମାନ୍ତର ଶେଷ ପ୍ରସ୍ତ ।

ଏବେ ଅନ୍ଧାରର
କେତେ କେତେ ଅଦଭତି,
ବଡ଼ଲୋକପଣର ବହୁପରେ
ଧୀରେ ଧୀରେ କୋକେଇ ନେଉଛି
ଚଉଦିଗ, ଚତୁରଙ୍ଗି ସ୍ୱପ୍ନ
ଜୀବନର ଯେତେ ସବୁ
ମହାର୍ଘ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ।

—ପୂର୍ବତଟ ରେକବାଇ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୭୯୭୮୩୮୧୨୧୩

ଅର୍ଜୁନ

—ପବିତ୍ର ମୋହନ ଦାଶ

ବୀରଘର
ସଜାଇ ଦେଉଥାଅ ମତେ
ଯୋଦ୍ଧା ବେଶରେ
ତମ ରକ୍ତର ଶ୍ଳୋକରେ ।

ବୀରଘର ମୁଁ
ଫେରି ଆସୁଥାଏ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ
ନିଜର ନପୁଂସକ ପଶରେ ।

—ଇଂରାଜୀ ବିଭାଗ, ଶାସ୍ତ୍ରୀ
ସ୍ମୃତି ତ୍ରିପା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ,
ବାଲିପୁଟ, ପୁରୀ
ମୋ: ୯୪୩୭୨୦୭୫୪୮

ପୁସକାନ-ଦୀପକ

ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଇଁ...

ଶୁଭଦିନକୁ ଅପେକ୍ଷା

ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା 'ଆଇନା କେବେ ମିଛ କହେନା'କୁ ନେଇ ବେଶ୍ ଆଶାବାଦୀ ଅଛନ୍ତି ଦୀପକ। କାରଣ ସେ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏହାର କାହାଣୀରେ ରହିଛି ପାରିବାରିକ ଛିଟା। ଲଭ୍ ଷ୍ଟୋରୀର ଝଲକ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶକ ଏଥିରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ। ଏହି ଫିଲ୍ମର ସେନସିବିଲିଟି କାମ ଶେଷ ହେବା ସହ ରିଲିଜ୍ ଡେଡ୍ ଘୋଷଣା ବାକି ରହିଛି । ବୁଲ୍ ଭାଇଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ସ୍ନେହ କେତେ ଅନାବିଳ ହୋଇପାରେ ତାହା ଏଥିରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ। ନିଜ ରୋଲ୍ ବିଷୟରେ ଦୀପକ କୁହନ୍ତି, 'ଏହି ଫିଲ୍ମର କାହାଣୀରେ ଅନେକ ନୂଆ କଥା ରହିଛି। ଲାଭ, ଇମୋଶନ, କମେଡିର ମଜା ଦର୍ଶକ ଏଥିରୁ ପାଇପାରିବେ। ଏଥିରେ ମୁଁ ସାନଭାଇ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛି। ଫିଲ୍ମଟି ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁବ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଆଶା ରହିଛି।' ଚିତ୍ରଟିର ପ୍ରଯୋଜନା ଆଶିଷ ସିଂହା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଭାର ବୁଲାଇଛନ୍ତି ଶ୍ରୀତମ ଦାସ। ସଂଯୋଜିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି ଅଭିଜିତ୍ ମଜୁମଦାର। ଏହି ସିନେମାରେ ଦୀପକଙ୍କ ସହ ସ୍ତ୍ରିଣ୍ଡ ଶୋଭାର କରିଛନ୍ତି ନବାଗତ ମୁସକାନ। ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଶ୍ରୀତମ ଦାସ, ହରିହର ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ସୁକାନ୍ତ ରଥଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ।

ଦିଶା ପଟ୍ଟନାୟକ ନେଇ ଏବେ ବଲିଉଡ୍ରେ ଚର୍ଚ୍ଚା। ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ ଏକ ନୂଆ ସିନେମା ପାଇଁ ସେ କୁଆଡ଼େ ଅଧିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ଡିମାଣ୍ଡ କରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏଭଳି ଆଲୋଚନା ବିଷୟରେ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ କେମିତି ବା ଅଧି ହୋଇ ବସିରହନ୍ତେ ? ଶେଷକୁ ଏ ନେଇ ସଫେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଦିଶା। ପାରିଶ୍ରମିକ ବିଷୟରେ ସେ କହନ୍ତି, "ଯେଉଁ କଥା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରୁ ଶୁଣୁଛି ତାହା ପଛରେ ଆଦୌ ସତ୍ୟତା ନାହିଁ। କାରଣ ଏବେ ମୁଁ ମୋ ରେସୁମିରେ ଗଣନା ବଦାଇନାହିଁ। କେହି ହୁଏତ ମୋ ବିଚାରରେ ଅପପ୍ରଚାର ଚଳାଇଛି। ଏପରି କଥାକୁ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ। ଏକଥା ସତ ଯେ ନିକଟରେ ଜଣେ ନୂଆ ପ୍ରଯୋଜକ ମୋତେ ତାଙ୍କ ଫିଲ୍ମରେ ଆସିବୁଁ କରିବାକୁ ଅଫର ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିରେ ମୁଁ ରାଜି ହୋଇଛି। ଏଥିରେ ମୋତେ ଦର୍ଶକ ଆକ୍ରମଣ ଅବତାରରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ। ହେଲେ ଏହି ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ମୁଁ ପାରିଶ୍ରମିକ ବଢ଼ାଇ ଦେଇଛି ଏବଂ ସେଥିରେ ପ୍ରଯୋଜକ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି-ଏକଥା ଗୁଜବ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ। ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାଏ।" ତେବେ ଏଭଳି କଥା ପଛରେ କି ସତ୍ୟତା ରହିଛି ତାହା କେବଳ ଦିଶାଙ୍କୁ ହିଁ ଜାଣା।

କ୍ଲିପ୍-୪

ବଲିଉଡ୍ରେ ବିଶିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରାଜେଶ ରୋଶନଙ୍କର କ୍ରିପ୍ ସିରିଜ୍ରେ ଚତୁର୍ଥ ସିଦ୍ଧିଏଲ୍ 'କ୍ରିପ୍-୪'କୁ ନେଇ ଏବେ ଚର୍ଚ୍ଚା। ଫିଲ୍ମଟି କେବେ ରିଲିଜ୍ ହେବ ସେ ନେଇ କଳ୍ପନା ଜନ୍ମନା ଲାଗିରହିଥିବା ବେଳେ ସେଥିରେ ଅତି ଘଟାଇଛନ୍ତି ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରାଜେଶ। ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, 'କେତେକ କାରଣରୁ ଫିଲ୍ମଟିର କାମ ପଛେଇ ଯାଇଥିଲା। ଏବେ ତାହା ପୁରାବନ୍ଦରେ ଚାଲିଛି। ତା'ସହ ଏବର୍ଷ ଫିଲ୍ମଟିକୁ ରିଲିଜ୍ କରିବାକୁ ଯୋଜନା ରଖୁଛି। ଏବେ ତ ସିନେମାଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ବିଜନେସ୍ କରୁନି। ତେଣୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଦେଖି ଫିଲ୍ମଟିକୁ ରିଲିଜ୍ କରାଯିବ।' ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ସ୍ତ୍ରିଟିକ ରୋଶନ ନାୟକ ସାଜିଛନ୍ତି। ଚିତ୍ରଟିର କାହାଣୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣଭିତ୍ତିକ। ଏଥିରେ ହିଟ୍‌କଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅମିତାଭ ବଚନ, ନୟାଜରଦିନ ସିଦ୍ଧିକି, ବିବେକ ଓବରୟ, ଗୁଲସନ ଗ୍ରୋଭର, ରୋହିତ ରୟ ପ୍ରମୁଖ କଳାକାରଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏହି ଫିଲ୍ମଟି କେବେ ରିଲିଜ୍ ହେବ ସେ ନେଇ ଦର୍ଶକମାନେ ଆଗ୍ରହର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ତେବେ ଏହି ଶୁଭ ଦିନ କେବେ ଆସୁଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା।

ଅଫର୍ ପରେ ଅଫର୍

ସତରେ ଯାକୁ ହିଁ କହନ୍ତି ହାତୀ ମୁଣ୍ଡରେ ସୁନା କଳସ ଭାଳିବା। ଦେଖିନାହାନ୍ତି, କ୍ୟାନ୍ତନାକ ହାତରେ କେମିତି ଅଫର ପରେ ଅଫର। ଏ ବର୍ଷ ନଭେମ୍ବର ୧୦ରେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଫିଲ୍ମ 'ଗାଇଗର-୩' ରିଲିଜ୍ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ଏଥିରେ ତାଙ୍କ ସହ ସ୍ତ୍ରିନ୍ ସେୟାର କରୁଛନ୍ତି ସଲମାନ ଖାଁ। ସେପଟେ ତାଙ୍କୁ ଏବେ ଏକ ନୂଆ ବ୍ୟାନରରୁ ଏକାଥରେ ଦୁଇଟି ଅଫର ମିଳିଛି। ଫିଲ୍ମସ୍ତର କାହାଣୀ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ବୋଲି ସେ ପରୋକ୍ଷରେ ସୂଚନା ଦି ଦେଇଛନ୍ତି। ଏ ନେଇ କ୍ୟାନ୍ତନା କହନ୍ତି, 'ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ବେଶ୍ ଉତ୍ସୁକତାର ସହ ନଭେମ୍ବର ୧୦ରୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି। କାରଣ ଏହି ଦିନ 'ଗାଇଗର-୩' ରିଲିଜ୍ ହେଉଛି। ଏହାର ସଫଳତାକୁ ନେଇ ମୁଁ ବେଶ୍ ଆଶାବାଦୀ ଅଛି। ସେପଟେ ଏବେ ମୋ ହାତରେ ଦୁଇଟି ନୂଆ ଅଫର ଅଛି। ଏଥିରେ ଅଭିନୟ କରିବି କି ନାହିଁ ସେ ନେଇ ମୁଁ ଚର୍ଚ୍ଚନା କରୁଛି। ଏଥିଲାଗି ପ୍ରଯୋଜକ ମୋତେ ତିନି ସପ୍ତାହ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି।' କ୍ୟାନ୍ତନାକ ଅଭିନୀତ ଶେଷ ଫିଲ୍ମ ଥିଲା 'ଫୋନ୍ ଭୂତ'। 'ଗାଇଗର-୩' ବ୍ୟତୀତ ସେ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ଆଉ ଏକ ସିନେମା ହେଲା 'ନେରି କ୍ରିସ୍ମସ୍'। ଏହି ଫିଲ୍ମଟି ଉଭୟ ହିନ୍ଦୀ ଏବଂ ତାମିଲ ଭାଷାରେ ନିର୍ମିତ ହେଉଛି।

କ୍ୟାନ୍ତନା

ଘାରିଛି ପରିବେଶ ନିଶା

କଙ୍ଗନା ରାଣାଓଡ଼ିଆ ଫିଲ୍ମକୁ ଏବେ ଏକ ନୂଆ କଥା କୁଟୁଛି। ଅଭିନୟ ତ ଚାଲୁ ରହିବ, ତା' ସହ ଆଉ ଏକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ପାଦ ରଖୁଛନ୍ତି। ତାହା ହେଲା ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା। କଥା କ'ଣ କି ନିକଟରେ ଜଣେ ନବାଗତ ପ୍ରଯୋଜକ ତାଙ୍କ ସହ ଏକ ସିନେମାର କାହାଣୀ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ। ଏହି ସମୟରେ ପରିବେଶ ବିଷୟରେ କଥା ପଢ଼ିଲା। ବାସ୍, ସେଇଠୁ ସତେ ଯେମିତି ସେ ଖୋଲୁଥିବା ଚିକ୍ ପାଇଯାଇଥିଲେ। ଅର୍ଥାତ୍, ଏଣିକି ସେ ପରିବେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମୂଳ୍ ରଖିବାକୁ ଜନସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବେ । ଏ ନେଇ କଙ୍ଗନା କହନ୍ତି, 'ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ। ଏ ନେଇ ମୁଁ ଏବେ ନୂଆ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିଛି। ଏଥିପାଇଁ ଏକ ସଂଗ୍ରା ଗଠନ କରିବା ସହ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କିତ ସଚେତନତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ ରଖିବି। ଏ ନେଇ ଫିଲ୍ମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯୋଜନା ରହିଛି। ତା' ସହ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିବି।'

କଙ୍ଗନା

ଟେନସନ୍ରେ ନୁସରତ୍

ନୁସରତ୍ ଭରୁଗା ଏବେ ଲଙ୍ଗ ଭ୍ୟାକେସନରେ ଅଛନ୍ତି। ମାଲଣ୍ଡ ଫ୍ରେସ୍ କରିବାକୁ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ୟାରିସରେ ଡେରା ପକାଇଛନ୍ତି। ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଏବେ ବଲିଉଡ୍ରେ ଚର୍ଚ୍ଚା। ଆଉ ଏପରି ଆଲୋଚନା କାରଣ ସାଜିଛି ବିକିନି। କଥା କ'ଣ କି ସେଠାରେ ସେ ବୁଲିବା ସହ ସି'ବିଟ୍ରେ ବିକିନି ପିନ୍ଧି ଫଟୋ ଶୁଟ୍ କରିଛନ୍ତି। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଏହି ଫଟୋଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଅପଲୋଡ୍ କରିବା ପରେ ତାହା ବେଶ୍ ଭାଇରାଲ ହୋଇଛି। ଏପରି ଚର୍ଚ୍ଚାକୁ ନେଇ ତୁମ୍ ସସିନାହାନ୍ତି ନୁସରତ୍। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସଫେଇ ଦେଇ ସେ କହନ୍ତି, 'ମୋ ବିକିନି ପିନ୍ଧିବାକୁ ନେଇ ଏତେ କାହିଁକି ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି ତାହା ମୁଁ ଜାଣିପାରୁନି। କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ରହିବାକୁ ମୁଁ ଏପରି କଷ୍ଟମ ପିନ୍ଧିଛି। ହେଲେ ସେପରି ସ୍ତୁତି ପଛରେ ଆଦୌ ସତ୍ୟତା ନାହିଁ। କେତୋଟି ଫଟୋ ଶୁଟ୍ ପାଇଁ ମୁଁ ବିକିନି ପିନ୍ଧିଥିଲି। ଏହାକୁ ନେଇ ଏତେ ଆଲୋଚନା ହେବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ।'

ନୁସରତ୍

ଦିଶା ପଟ୍ଟନାୟକ

ରୋଜଗାରର ଖୁସି ସମସ୍ତଙ୍କ ସହ ବାଣ୍ଟିଥିଲି

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଗାଳ୍ପିକା ତଥା ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ସୁନିତା ପ୍ରଧାନ ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ଗ୍ରାହ୍ୟ ଶୁଣି ପରେ ସିତି ଟ୍ରେନିଂ ସରିଲା ଆଉ ତା'ପରେ ମୋ ବାହାଘର ହୋଇଗଲା । ବାପଘର କୋରାପୁଟ ଜିଲାର ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ଗାଁରେ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଶାଶୁଘର ଥିଲା ମୋର ବ୍ରହ୍ମପୁରରେ । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମପୁର ଆସି ଚାକିରି ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲି । ହେଲେ କିଛି ବି ପୋଷ୍ଟିଂ ବାହାରିଲାନି । ସେପଟେ ମୋର ପୁଅଟିଏ ହୋଇସାରିଥିଲା । ବାହାଘରର ଡିନି ବର୍ଷ ପରେ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଓ ଜନଜାତି ମଙ୍ଗଳ ବିଭାଗର ଗୋଟିଏ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଭାବେ ମୋତେ ଚାକିରି ମିଳିଲା । କିନ୍ତୁ ଚାକିରି କ୍ଷେତ୍ରଟି ଥିଲା କୋରାପୁଟର ନାରାୟଣପାଟଣାଠାରେ ; ଯାହାକି ମୋ ବାପଘରଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୨୦ କି.ମି ଦୂରରେ ଥିଲା । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମପୁର ପଡିଲି ଚାକିରି କରିବି କିନାହିଁ । ଗୋଟେ ପଟେ ସରକାରୀ ଚାକିରି ନ ଛାଡ଼ିବାର ଲୋଭ ; ଅନ୍ୟପଟେ ଛୋଟ ପୁଅକୁ ଛାଡ଼ି ଦୂରରେ ନ ରହିବାର ଇଚ୍ଛା ମୋତେ ଚିନ୍ତାରେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲା । ଶେଷରେ ବହୁ ଭାବିଚିନ୍ତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଚାକିରିରେ ଜୀବନ କରିଯିବି ବୋଲି । ପୁଅକୁ ମୋ ବାପାବୋଉଙ୍କ ପାଖରେ ଛାଡ଼ି ସ୍କୁଲକୁ ବାହାରିଲି । ଯିବାବେଳେ ମାଆ ପୁଅ ପରସ୍ପରକୁ ଧରି ଖୁସି କାନ୍ଦିଲୁ । ସ୍କୁଲରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ପୁଅ କଥା ଖାଲି ମନେ ପଡ଼ିଲା । ଆଖି ଆଗରେ ତା'ରି ଚେହେରା ନାତି ଯାଉଥିଲା । କାନ୍ଦ ବି ମାଡୁଥିଲା । କାରଣ ଘରୁ ପ୍ରତିଦିନ ଯିବାଆସିବା କରିବାକୁ ଅସୁବିଧା ହେବାରୁ ସ୍କୁଲ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୋତେ ବାଧ ହୋଇ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ହେଲେ ପ୍ରତି ଶନିବାର ଘରକୁ ଯାଉଥିଲି, ରବିବାର ରହି ସୋମବାର ଫେରିଲା ବେଳକୁ ପୁଣି ମା'ପୁଅଙ୍କର କାନ୍ଦ ବୋବାଳି ହେଉଥିଲା । ଏମିତିରେ ଗୋଟେ ମାସ କେମିତି ବିତିଗଲା ଜଣାପଡ଼ିଲାନି । ମାସ

ଶେଷକୁ ସ୍କୁଲ ହେଉଥିଲା ମୋ ପରିଶ୍ରମର ଫଳସ୍ୱରୂପ ୫୨୦୦ ଟଙ୍କା ମୋ ହାତକୁ ଯେତେବେଳେ ବଢ଼ାଇଦେଲେ, ଖୁସିରେ ମୋ ଆଖିରୁ ଦୁଇଟୋପା ଲୁହ ଝରି ପଡ଼ିଲା । ସେଇ ଟଙ୍କା ଭିତରେ ମୋତେ ମୋ ପୁଅର ଚେହେରା ହିଁ ନଜର ଆସିଲା । ସେଇଥର ଘରକୁ ଗଲାବେଳେ ଘର ପାଇଁ କିଛି ମିଠା, ପୁଅ ପାଇଁ କିଛି ଖାଇବା ଜିନିଷ କିଣି ନେଇଥିଲି । ତା'ପରେ ଗାଁ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ଟଙ୍କାରେ ଭୋଗ ବି କରିଥିଲି । ଏଥିସହିତ ବୋଉ ଆଉ ଶାଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ସମ୍ବଲପୁରୀ ଶାଢ଼ି ମଧ୍ୟ କିଣିଥିଲି । ତା'ପରେ କିଛି ଟଙ୍କା ନିଜ ପାଖେ ସାଇତି ରଖି ଆଉ ଯାହା ବଳିଥିଲା ତାକୁ ବାପାଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଇଥିଲି । ନିଜ ପାଖେ କିଛି ଟଙ୍କା ଏଇଥିପାଇଁ ରଖୁଥିଲି, କାରଣ ମୋର ଗୋଟେ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ; ଯେବେ ବି ପୁରୀ ଯାଇ ଚକାଆଖୁକୁ ଦର୍ଶନ କରିବି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମୋ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ଟଙ୍କାରେ ଭୋଗ ଲାଗେଇବି ବୋଲି । ସତକୁ ସତ ଚାକିରି କରିବାର କିଛି ମାସ ପରେ ମୁଁ ପୁରୀ ଯାଇ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ଫେରିଥିଲି । ତେବେ ଏହି ଚାକିରିର ବର୍ଷେ ପରେ ମୋତେ ବ୍ରହ୍ମପୁରର ବ୍ୟବସାୟରେ ମଣିପତିଆ ହାଲସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଚାକିରି ମିଳିବାରୁ ପୂର୍ବ ଚାକିରି ଛାଡ଼ି ଏଠାକୁ ଚାଲିଆସିଲି ; ଯେଉଁଠାରେ ଏବେ ବି ମୁଁ କାର୍ଯ୍ୟରତା । ଶିକ୍ଷକତା ବ୍ୟତୀତ ଗପ ଲେଖିବାକୁ ମୋତେ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ । ବିଶେଷକରି ଶିଶୁ ଗପ ଲେଖିବାରେ ମୋର ରୁଚି ରହିଛି । ଯା'ଭିତରେ ଅନେକ ଲେଖା ମୋର ବିଭିନ୍ନ ଖବରକାଗଜ ଓ ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ମୋତେ ବହୁ ପାଠକୀୟ ପ୍ରଶଂସା ମଧ୍ୟ ମିଳିସାରିଛି ।

ଆଖିରେ ଇସାରା ଓଠରେ ହସ, ସହଜେ ଫିଟେନା ପ୍ରେମର ପାଣ

ସାଥୀ

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋତେ ଜଣେ ଝିଅ ଭଲ ପାଉଛି ବୋଲି କେମିତି ଜାଣିବି । ଏ ନେଇ ମୋତେ କିଛି ଚିନ୍ତା ଦେବେ କି ?
—ବିବେକ ସାହୁ, କଟକ

ଉତ୍ତର: ଲାଗୁଛି ଆପଣ ବୋଧହୁଏ କାହାର ଲାଜୁଆ ହସରେ ପାଗଳ । 'ଆଖିରେ ଇସାରା ଓଠରେ ହସ, ସହଜେ ଫିଟେନା ପ୍ରେମର ପାଣ' । ଯଦି କେଉଁ ମନର ମାନସୀଠାରୁ କିଛି ଇସାରା ପାଉଛନ୍ତି ତେବେ ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚର୍ଚ୍ଚନା କରନ୍ତୁ । କାରଣ ବେଳେବେଳେ ଭଲ ସୁଯୋଗ ଥରେ ଆସେ । ଯଦି ତାହାକୁ ହାତଛତା କରନ୍ତି, ତେବେ କିଏ ଜାଣେ ପୁଣି ଥରେ ସେହି ସୁନେଲି ମୁହୂର୍ତ୍ତ କେବେ ଆସିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋତେ ଦୁଇ ଜଣ ଝିଅ ଏକାଠି ଦେଖି ହସୁଛନ୍ତି । ଏବେ ମୁଁ ଦୁହେଁଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ହେଲେ ଜଣକୁ ତ ମୋତେ ଆପଣେଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏବେ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ?
—ତପନ ପ୍ରଧାନ, ବରଗଡ଼

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମ କରିବା ସମୟରେ କଦାପି ଦୁଇ ନାଆରେ ଗୋଡ଼ ରଖିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ପ୍ରେମ ଫାସରେ ଦୁଇ ଜଣକୁ ବାନ୍ଧି ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସବୁକିଛି ଅତୁଣ୍ଡା ତତୁଣ୍ଡା ହେବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ତେଣୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଏପରି ପ୍ରୋକ୍ଲେମର ସମାଧାନ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ଯୁଆଡ଼େ ହେଲେ ଗୋଟିଏ ପଟକୁ ଢଳନ୍ତୁ । ନ ହେଲେ ଏମିତି ସମୟ ଆସିବ ଆପଣ ଚାହଁ ରହିଥିବେ, ଦୁଇ ସୁନ୍ଦରୀ ଆପଣଙ୍କୁ ଜୋର କା ଝରକା ଧାରେସେ ଦେଇ ପୁରୁ କିନା ଉଡ଼ିଯିବେ । ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ଦରଦୀ ଆଖିରୁ ଝରୁଥିବା ଲୁହକୁ ପୋଛିବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ପ୍ରେମ ନିଶା କ'ଣ ସତରେ ଗାଢ଼ ? ଏକଥା କେମିତି ଜାଣିବି ?
—ଅମରଜିତ ନାୟକ, ସୁନାବେଢ଼ା

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମ ନିଶା କେତେ ଗାଢ଼ ଯିବ ଅନୁଭବ କରିଛି ସିଏ ଜାଣିଛି । କଥାରେ ପରା ଅଛି—ପ୍ୟାର କା ଲଡୁ, ଜୋ ଖାୟା ପୟାୟା, ଜୋ ନେହିଁ ଖାୟା ଓ ଭି ପୟାୟା । ତେଣୁ କେବଳ ଭଲ ପାଇଲେ ହେବନାହିଁ,

ସେଥିରେ ସେପରି ଆତ୍ମୀୟତା ରହିବା ଦରକାର । ଯଦି ପ୍ରେମ କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର କି ଏକତରଫା କରୁଥାଆନ୍ତି ତେବେ ତାହାର ସ୍ୱାଦ ସବୁବେଳେ ପାଣିଟିଆ ଲାଗେ । ନିଜ ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତୁ । ପ୍ରେମରେ ଯେମିତି ଅବିଶ୍ୱାସର ଭାଇରସ୍ ଏଣ୍ଟି ନ କରେ ସେଥିପ୍ରତି ସତର୍କ ରୁହନ୍ତୁ । ନ ହେଲେ ସେହି ପ୍ରେମର କେତେବେଳେ ବି ଏଣ୍ଟି ହୋଇଯିବ ନିଜେ ବି ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଜଣେ ଝିଅ ମୋତେ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ହେଲେ କହୁନି କାହିଁକି ?
—ଡି.କେ., କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଉତ୍ତର: ସେ ବୋଧହୁଏ ଆପଣ କହିଥିବା ମନର କଥାକୁ ଚର୍ଚ୍ଚନା କରୁଛି । ସେ ହୁଏତ କିଛି ଭଲ ହେଉ କି ମନ୍ଦ କଥା କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ହେଲେ ସାହସ କୁଟାଇ ପାରନ୍ତି । ଯଦି ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ଜାଲରେ ଫସାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଆପଣ ତାଙ୍କର ଚାହାଣୀ, କଥାବାଚାଣୀ ଶୈଳୀରୁ ଅନୁମାନ କରିପାରିବେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସେ ଝିଅଟି ଯଦି କିଛି କହିବାକୁ ବିଳମ୍ବ କରୁଛି, ତା'ହେଲେ ଅଧିକ ସହ୍ୟା ଦି ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ନିଜର ଆଗ୍ରହ, ଉତ୍ସାହରେ ତିକେ ଲାଗାମ ଦିଅନ୍ତୁ । ହୁଏତ ବିଳମ୍ବରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଶୁଭ ଖବର ମିଳିପାରେ !

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୁଁ କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଝିଅ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲି । ଏବେ ସେ ମୋତେ ଧୋକା ଦେଇ ଚାଲିଗଲା । ମୁଁ ଏବେ କ'ଣ କରିବି ?
—ସୁମନ, କେନ୍ଦ୍ରଝର

ଉତ୍ତର: ଯେତେବେଳେ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ସେପଟୁ ଗ୍ରୀନ୍ ସିଗନାଲ୍ ଥିଲା ତ ? ଯଦି ନ ଥିଲା ତେବେ ଆପଣ ବୋଧହୁଏ ଏକତରଫା ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ । କାରଣ କଲେଜ ପଢ଼ିବାର ପ୍ରଥମ ପାହାଚରେ ମନ ଖାଲି ପ୍ରେମ କରିବାକୁ କୁତୁହଳ ହେଉଥାଏ । ସେତିକିବେଳେ ଯଦି ନବୁଝିବେ ନମର ଡାଏଲ କରିଦେଲେ ତେବେ ତାହାର ଫଳ ଆପଣ ହିଁ ଭୋଗିବେ । ଏବେ ତ ସେ ଝିଅ ଆପଣଙ୍କୁ ଧୋକା ଦେଇ ଚାଲିଗଲାଣି । ତେଣୁ ଆଉ ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ବୋଧ ଯିବା ପାଣି ଏବଂ ଧରୁତୁ ତୀର ଖସିଯିବା ପରେ ତାହା କ'ଣ କେବେ ଫେରିଆସେ ? ତେଣୁ ସେପରି ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକାକୁ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ଭୁଲିଯିବେ ତାହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ହେବ ।

ପ୍ରୀତି କଲର ଲୁକ୍

ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ
ଅବସରରେ
ଟିକେ ଡିଫରେଣ୍ଟ
ଦେଖାଯିବା ପାଇଁ
ପ୍ରୀତି କଲର
ଲୁକ୍ ପରଫେକ୍ଟ
ହୋଇଥାଏ। କିଛିଟା
ସହଜ ଉପାୟକୁ
ଆପଣେଇ ଏହି
ଲୁକ୍ ଆରାମରେ
ପାଇହୁଏ।
ଯେମିତିକି...

ପ୍ରୀତି କଲର ଆଉଟଫିଟ୍: ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ଅବସରରେ ଯୁବତୀମାନେ ଚାହଁଲେ ପ୍ରୀତି କଲର ଥିମ୍‌ବାଲା ଶାଢ଼ି ହେଉ ଅବା ସାଲଫ୍ଓର କିମ୍ବା ଲେହେଙ୍ଗା ପିନ୍ଧି ଅତି ସହଜରେ ପ୍ରୀତି କଲର ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ । ଏଥିପାଇଁ ଧଳା ରଙ୍ଗର ଶାଢ଼ି ସହ ସବୁଜ କିମ୍ବା ନାରଙ୍ଗୀ ରଙ୍ଗର ବ୍ଲୁଉଜ୍‌କୁ ମ୍ୟାଟ୍ କରି ପିନ୍ଧିପାରିବେ । ନଚେତ୍ ଧଳା ରଙ୍ଗର ସାଲଫ୍ଓର ପିନ୍ଧି ତା' ଉପରେ ପ୍ରୀତି କଲର ଥିମ୍ ବାଲା ହୁପଜା ବି ପକାଇ ପାରିବେ । କିଛି ନହେଲେ ଧଳା ରଙ୍ଗର ସାଲଫ୍ଓର ଉପରେ କେବଳ ସବୁଜ କିମ୍ବା ନାରଙ୍ଗୀ ରଙ୍ଗର ହୁପଜା ବା ବୁନି ପକାଇ ମଧ୍ୟ ଆଗ୍ରାକ୍ଷିତ ଦେଖି ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ । ସେହିପରି ଘେର ବାଲା ଧଳା ରଙ୍ଗର ଲଙ୍କ୍ ସ୍ଵର୍ତ୍ତ ଉପରେ ହାଏ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ବ୍ଲୁଉଜ୍ ଆଉ ତା' ସାଙ୍ଗକୁ ଲମ୍ବା ନାରଙ୍ଗୀ ରଙ୍ଗର ବୁନି ପକାଇ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପ୍ରୀତି କଲର ଲେହେଙ୍ଗା ଲୁକ୍ ବି ପାଇପାରିବେ ।

ପ୍ରୀତି କଲର ଆସେସରିଜ୍: ଏହିଦିନ ଶାଢ଼ି ହେଉ ଅବା ସାଲଫ୍ଓର ଶୁର୍ କିମ୍ବା ଲେହେଙ୍ଗା ଯୁବତୀମାନେ ଯାହା ବି ପିନ୍ଧନ୍ତୁ, ତା' ସହିତ ଯଦି ପ୍ରୀତି କଲର ଥିମ୍ ବାଲା ଫ୍ୟାଶନ ଆସେସରିଜ୍ ଯେମିତିକି : ପ୍ରୀତି କଲର ଇୟର୍ ରିଂ, ପ୍ରୀତି କଲର ଟୁଡି, କିମ୍ବା ପ୍ରୀତି କଲର ବିନ୍ଦି ହେଉ ଅବା ପ୍ରୀତି କଲର ହେୟାର ବ୍ୟାଣ୍ଡ ପିନ୍ଧନ୍ତି ତା' ହେଲେ ବି ଲୁକ୍ ଆହୁରି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ ।

ପ୍ରୀତି କଲର ନେଲ୍‌ଆର୍ଟ୍: ଯୁବତୀମାନେ ଚାହଁଲେ ନେଲ୍‌ଆର୍ଟ୍‌ରେ ବି ଅତି ସହଜରେ ପ୍ରୀତି କଲର ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ । ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନାରଙ୍ଗୀ, ଧଳା ଓ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ନେଲ୍‌ପଲିସ୍ ଆଣି ସେମାନଙ୍କ ନଖରେ ସ୍ଵାଇପ୍ ହେଉ କିମ୍ବା ଭର୍ଟିକାଲ୍ ଅଥବା ହୋରାଇଜଣ୍ଟାଲ୍, ଫ୍ଲୋରାଲ୍, ଡିଜେନ୍, ନେଚର୍ ଥିମ୍‌ବାଲା ପ୍ରୀତି କଲର ନେଲ୍ ଆର୍ଟ୍ କରି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ ।

ମେକଅପ୍‌ରେ ବି ଦେଖି ଲୁକ୍: କୁହାଯାଏ, ମେକଅପ୍‌ରେ ବି ଲୁକ୍ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ । ତେବେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ଅବସରରେ ଦେଖି ଲୁକ୍ ପାଇବାକୁ ତଥା ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍ ଦେଖାଯିବାକୁ ଯୁବତୀମାନେ ଚାହଁଲେ ଜାତୀୟ ପତାକାର ରଙ୍ଗକୁ ମ୍ୟାଟ୍ କଲା ଭଳି ଆଖିରେ ପ୍ରୀତି କଲର ଆଇଶ୍ୟାଡୋ ଲଗାଇପାରିବେ । ଆବଶ୍ୟକ ପଡିଲେ ଗାଲରେ ଆଡିଫିସିଆଲ୍ ପ୍ରୀତିକଲର ଟାଟୁ ବି ଲଗାଇ ଭିନ୍ନ ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସ୍କିନ୍ ଇନ୍‌ଫେକ୍ସନ୍ ସମସ୍ୟା ରହୁଥିବ ସେମାନେ ଏହି ଟାଟୁରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବେ ।

ଜ୍ୟୋତିର୍ଗନ୍ୟା

ସୂଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ । ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ହାଠ ହାଠ

ଆଇ ଲଭ୍ ୟୁ

ଗୋପାଳ ରାଜୁକୁ: ଆରେ ସାଙ୍ଗ କହିଲୁ ଏ 'ଆଇ ଲଭ୍ ୟୁ' ଶବ୍ଦକୁ କିଏ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲା ? ରାଜୁ: ମତେ ଲାଗୁଛି ଚାଇନାରେ ହେଇଥିବ ।
ଗୋପାଳ: କେମିତି ?
ରାଜୁ: କାରଣ ଏଥିରେ ସବୁ ଚାଇନା ଗୁଣ ଭରି ରହିଛି । ନା ଏଥିରେ ଗ୍ୟାରେଟ୍ ଅଛି, ନା ଓ୍ଵାରେଟ୍ । ଚାଲିବ ତ ଜହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ଚାଲିଲେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଶାୟରୀ

ଥରେ କ୍ଲାସ୍ରେ ଶିକ୍ଷକ ମଣ୍ଡୁକୁ: ତୁ ଭଲ ଶାୟରୀ କହୁ ବୋଲି ଶୁଣିଲି ।
ଗୋଟେ ଶାୟରୀ ଶୁଣେଇଲୁ ।
ମଞ୍ଚ: ମୋଟା ମରତା ମୋଟି ପେ,
ଭୁଖା ମରତା ରୋଟି ପେ
ମାଷ୍ଟରଜୀ କେ ଦୋ ବେଟୀ,
ମୈ ମରତା ହୁଁ ଛୋଟୀ ପେ ।

ବମ୍

ଶିକ୍ଷକ: ଯଦି ଆମ ସ୍କୁଲ ସାମ୍ବଳାରେ କେହି ବମ୍ ରଖୁଦିଏ, ତେବେ ତମୋମାନେ କ'ଣ କରିବ ?
ପୁନା: ସାର୍ ମୁଁ କହିବି ।
ଶିକ୍ଷକ: କହ ।
ପୁନା: ଘଣ୍ଟେ ଦି' ଘଣ୍ଟା ଅପେକ୍ଷା କରିବି । ଯଦି କେହି ତାକୁ ନ ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାକୁ ଆଣି କ୍ଷ୍ମାପ୍ ରୁମ୍ରେ ରଖିଦେବି ।

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମତେଲ ମିରରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ କୁଟିଦିନ, ବି-୧୫ ରମ୍ଭୁଲଗଡ଼ ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ଵର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧
ଫଟୋଗ୍ରାଫି: ମନୋଜ ଜୈନ

ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଅବସରରେ ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଦେଶଭକ୍ତି ଓ ଦେଶପ୍ରିତିର ଝଲକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ତେବେ ଏଭଳି ଏକ ବିଶେଷ ଅବସରରେ କେଉଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ବୁଲିଗଲେ ମନରେ ଦେଶପ୍ରେମ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ସହ ଅନେକ ଐତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିହେବ, ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

ଦେଶଭକ୍ତିରେ ଭ୍ରମଣ

*** ଇଣ୍ଡିଆ ଗେଟ୍:** ନୂଆଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ ଇଣ୍ଡିଆ ଗେଟ୍ ହେଉଛି ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ମାରକ। ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଅବସରରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଯାଇ ମନରେ ଦେଶପ୍ରିତି ଜାଗ୍ରତ କରିବା ସହ ଅନେକ ଐତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରିବେ।

*** ଲାଲକିଲ୍ଲା:** ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଅବସରରେ ଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ ଲାଲକିଲ୍ଲା ଆଡ଼େ ମଧ୍ୟ ବୁଲିଗଲେ ମନରେ ଏକ ଅପୂର୍ବ ଶିହରଣ ଖେଳିଯାଇଥାଏ। କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଐତିହାସିକ ଦୁର୍ଗ। ଇତିହାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଏହି ଦୁର୍ଗ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ରହିଛି। ତା'ସାଙ୍ଗକୁ ଏହି ଦୁର୍ଗଟିର ଅପୂର୍ବ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ବେଶ୍ ମନୋରମ ଲାଗିଥାଏ।

*** ସାବରମତୀ ଆଶ୍ରମ:** ଗୁଜରାଟର ଅହମଦାବାଦସ୍ଥିତ ସାବରମତୀ ନଦୀତଟରେ ଥିବା ଏହି ଆଶ୍ରମରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ନିଜ ଅନୁଗତ ବା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅହିଂସା ଏବଂ ସତ୍ୟର ସମ୍ମାନ ଉପରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ। ତା'ସହିତ ଗାନ୍ଧିଜୀ ସେମାନଙ୍କୁ କୁଟୀରଶିଳ୍ପ, ହସ୍ତଶିଳ୍ପ, ଚାଷବାସ ଆଦି ବିଷୟ ଉପରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ। 'ଖଟି ଖାଅ କାଟି ପିନ୍ଧ' ଥିଲା ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ବାଣୀ। ସେଥିପାଇଁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଏଠାରେ ଚରଖା ସ୍ଥାପନ କରି ସେଥିରେ ନିଜେ ନିଜେ ପୋଷାକ ତିଆରି କରି ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ଏବଂ ଆଶ୍ରମବାସୀଙ୍କୁ ବି ତାହା ଶିଖାଉଥିଲେ। ତେଣୁ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଓ ଶିକ୍ଷା ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଜୀବିତ ହୋଇ ରହିଛି ଓ ରହିଥିବ। ଆଉ ଏହି ସାବରମତୀ ଆଶ୍ରମଟି ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ଗୁଣଗାନ ବଖାଣୁଥିବ। ତେଣୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଅବସରରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ଏହି ଆଶ୍ରମକୁ ବୁଲିଯାଇ କିଛିଟା ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ସାଉଁଟି ପାରିବେ।

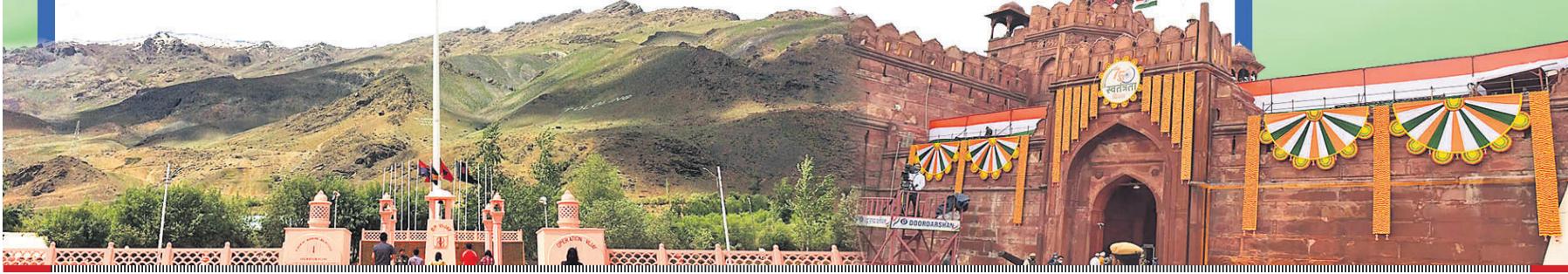
*** ଅଟାରି-ଓଘା ବର୍ଡର:** ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଅବସରରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ଅଟାରି-ଓଘା ବର୍ଡର ଆଡ଼େ ବି ଟକେ ବୁଲି ଆସିପାରିବେ। ଏଠାକୁ ଗଲେ ଦେଶଭକ୍ତିର କିଛିଟା ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ।

*** ନ୍ୟାଶନାଲ୍ ଗାନ୍ଧୀ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍:** ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ ଏହି ସଂଗ୍ରହାଳୟଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀର ରାଜଘାଟରେ ଅବସ୍ଥିତ। କିନ୍ତୁ ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ୧୯୪୮

ମସିହା ଜାନୁୟାରୀ ୩୦ ତାରିଖରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବା ପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ପ୍ରଥମେ ଏକ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ମୁଖ୍ୟାଳୟରେ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଜୀବନୀ ସହ ଜଡ଼ିତ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବସ୍ତୁ, ସମାଚାରପତ୍ର, ପୁସ୍ତକ ଆଦିକୁ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉକ୍ତ ସଂଗ୍ରହାଳୟଟି ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ କୋଟା ହାଉସକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇ ଆସିଥିଲା। ଶେଷରେ ୧୯୬୧ ମସିହାରେ ଏହା ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀର ରାଜଘାଟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଲୋକାର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା। ତେଣୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଅବସରରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ଏହି ମ୍ୟୁଜିୟମକୁ ବୁଲିଯାଇ ଏଠାରୁ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ କିଛି ତଥ୍ୟ ହାସଲ କରିପାରିବେ।

*** ଗାନ୍ଧୀ ମେମୋରିଆଲ୍ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍:** ତାମିଲନାଡୁର ମଦୁରାଇଠାରେ ଜାତିର ପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଏକ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ୧୯୫୯ ମସିହାରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା, ଯାହାର ନାଁ ହେଉଛି ଗାନ୍ଧୀ ମେମୋରିଆଲ୍ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍। କେହି କେହି ଏହାକୁ ଗାନ୍ଧୀ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ବି କହିଥାନ୍ତି। ଏଠାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ପିଲାବେଳରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ସମୟର ଫଟୋ, ପେଣ୍ଟିଙ୍ଗ୍, ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ମୂର୍ତ୍ତି, ତାଙ୍କର ହାତଲେଖା ଚିଠି ତଥା ଗାନ୍ଧିଜୀ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା କେତେକ ଜିନିଷକୁ ସାଜିତ ରଖାଯାଇଛି। ଖାସ୍ କରି ଏଠାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟର ସେହି ରକ୍ତଭିଜା ଧୋତିକୁ ଏକ ଭ୍ୟାକୁମ୍ ସ୍ଲୋସ୍ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ରଖାଯାଇଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ଏହି ଧୋତିକୁ ସତ ରୁହେଁ ବରଂ ଏକ ନମୁନା ବୋଲି ମତ ଦେଇଥାନ୍ତି। ତା'ଛଡ଼ା ଏହି ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ରେ ଏକ ଲାଇବ୍ରେରି ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ନିଜେ ଲେଖିଥିବା ତଥା ଗାନ୍ଧିଜୀ ଓ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିବା କେତେକ ପୁସ୍ତକକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଛି। ତେଣୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଅବସରରେ ଏଠାକୁ ବି ବୁଲି ଯାଇହେବ।

କେବଳ ଏହିସବୁ ସ୍ଥାନ ନୁହେଁ, ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଅବସରରେ କୋଲକାତାର ନେତାଜୀ ଭବନ, ଲଦାଖର କାରଗିଲ୍ ମୁକ୍ତ ସ୍ମାରକ, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ଝାଦ୍ୱି କିଲ୍ଲା, ଗୁଜରାଟର ପୋର୍ବବନ୍ଦର ଆଦି ସ୍ଥାନକୁ ବି ବୁଲିଯାଇପାରିବେ।

ରାସ୍ତାର ସେଇ ଧଳା ଓ ହଳଦିଆ ଗାର

ରାସ୍ତାରେ ଗଲାବେଳେ ଧଳା ଓ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ଗାର ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖୁଥିବେ । ତେବେ ଜାଣିଛନ୍ତି କି ଏହି ଗାର ସବୁ ରାସ୍ତାରେ କାହିଁକି କରାଯାଇଥାଏ । ରାସ୍ତାକୁ ଆକର୍ଷକ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ପ୍ରତି ଗାର ପଛରେ ରହିଛି କିଛି ବିଶେଷ କାରଣ । ଆଉ ସବୁ ଗାର ସହ ରାସ୍ତାର କିଛି ନୀତି ନିୟମ ଜଡ଼ିତ ରହିଛି । ଯାହା ସମ୍ପର୍କରେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିବା ଜରୁରୀ...

ଧଳା ଗାର: ଦେଖୁଥିବେ ଅନେକ ରାସ୍ତାର ମଝିରେ ଏକ ସିଧା ଧଳା ଗାର ବହୁ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଯାହା ରାସ୍ତାକୁ ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥାଏ । ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଗାଡ଼ି ଚଳକକୁ ନିଜ ଲେନ୍‌ରେ ରହି ଗାଡ଼ି ଚଳାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ଗାର ଥିବା ରାସ୍ତାରେ ଲେନ୍ ବଦଳା ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯୁ ଚର୍ଚ୍ଚ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କି ଓଭରଟେକ୍ ବି କରି ହେବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଲେନ୍‌ରେ ଯାଉଛନ୍ତି ସେଇ ଲେନ୍‌ର ସିଧା ସିଧା ଯିବାକୁ ହେବ । ଆଉ ଲେନ୍ ସେତେବେଳେ ବଦଳା ଯାଇପାରେ ଯେବେ କୌଣସି ଦୁର୍ଘଟଣାରୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଥିବ ଅବା ଯେଉଁଠି ଲାଭନ୍ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ୟାପ୍ ଥିବ । ଏଭଳି ରାସ୍ତା ପ୍ରାୟତଃ ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥାଏ । ଯେଉଁଠି ଦୁର୍ଘଟଣାର ଆଶଙ୍କା ଅଧିକ ଥାଏ ।

ବ୍ୟବଧାନ ଥିବା ଧଳା ଗାର: ଅନେକ ସଡ଼କରେ ମଝିରେ ମଝିରେ ବ୍ୟବଧାନ ଥିବା ଧଳାଗାର ଗାର (ଟ୍ରୋକେନ ସ୍ପାଇଟ୍ ଲାଇଟ୍) ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଯାହା ଦର୍ଶାଏ କି ସେହି ରାସ୍ତା ଉପରେ ଓଭରଟେକ୍ କରି ହେବ । ମଝିରେ ଯୁ ଚର୍ଚ୍ଚ ନେଇ ହେବ । ଆଉ ଲେନ୍ ବି ବଦଳା ଯାଇପାରିବ । ତେବେ ଏସବୁ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ରାସ୍ତାର ଆଗପଛକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଜରୁରୀ ।

ହଳଦିଆ ଗାର: ଯଦି ରାସ୍ତାରେ ଲମ୍ବା ହଳଦିଆ ଗାର(କର୍ଭିନିଓସ୍ ଯେଲୋ ଲାଇନ୍)ଥାଏ, ସେ ରାସ୍ତାରେ ଓଭରଟେକ୍ କରିହେବ । ତେବେ କେବଳ ନିଜ ସାଇଡ଼ର ରହି । ଲାଇନ୍ ପାର୍ କି ଅନ୍ୟ ଲାଇନ୍‌କୁ ଯିବାର ଅନୁମତି ନ ଥାଏ । ଯାଆରଣତଃ ଲୋ ଭିଜିବିଲିଟି ରାସ୍ତାରେ ଏହି ଲାଇନ୍ ଥାଏ । ତେବେ ତେଲେଙ୍ଗାନାରେ ଏହି ଲାଇନ୍ ଥିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନିଜ ଲେନ୍‌ରେ ଥାଇ ବି ଓଭରଟେକ୍ କରି ହେବ ନାହିଁ ।

ଦୁଇଟି ସିଧା ହଳଦିଆ ଗାର: କିଛି ରାସ୍ତାରେ ପ୍ରାୟ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଶା ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ସେହି ରାସ୍ତାରେ ଓଭରଟେକ୍ କରିବା ବିପଜ୍ଜନକ । ଖାସ୍ ଏଭଳି ରାସ୍ତାରେ ଦୁଇଟି ପାଖାପାଖି ହଳଦିଆ ଗାର ଥାଏ । ଏଥିରେ କଠୋର ନିୟମ ଥାଏ । ଏହି ଗାର ଥିବା ରାସ୍ତାରେ ଓଭରଟେକ୍ କରିବା, ଲେନ୍ ବଦଳାଇବା, ଯୁ ଚର୍ଚ୍ଚ ନେବା ନିଷେଧ । ନିଜ ଲେନ୍‌ରେ ଥାଇ ବି ଓଭରଟେକ୍ କରିବା ମନା ।

ବ୍ୟବଧାନ ଥିବା ହଳଦିଆ ଗାର: ବେଳେବେଳେ ଦେଖୁଥିବେ ରାସ୍ତାରେ ସିଧା ଓ ନିରନ୍ତର ହଳଦିଆ ଗାର ସହ ଗ୍ୟାପ୍ ଥିବା ହଳଦିଆ ଲାଇନ୍ ଥାଏ । ଯଦି ଗାଡ଼ି ଗ୍ୟାପ୍ ଥିବା ହଳଦିଆ ଗାର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଯାଉଥାଏ ତେବେ ଅନ୍ୟ ଗାଡ଼ିକୁ ଓଭରଟେକ୍ କରିହେବ । ଯଦି ଗାଡ଼ି ସିଧା ଓ ନିରନ୍ତର ଲମ୍ବିଥିବା ହଳଦିଆ ଗାର ପଟେ ଯାଉଥାଏ ତେବେ ଅନ୍ୟ ଗାଡ଼ିକୁ ଓଭରଟେକ୍ କରିବା ମନା ।

ଜଳପରୀ ହେବା ପାଇଁ...

ଜଳପରୀ ହେଇପାରେ ଏକ କାଳ୍ପନିକ ଚରିତ୍ର । କିନ୍ତୁ ଏହା ସବୁବେଳେ ମଣିଷ ଲାଗି କୌତୁହଳର ବିଷୟ ରହି ଆସିଛି । ତାକୁ ନେଇ କେତେ କାହାଣୀ ବି ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହି କୌତୁହଳକୁ ନଜରରେ ରଖି ଏବେ ଜଳପରୀକୁ ପେସା କରାଯାଇଛି । କିଛି ସୁନ୍ଦରୀ ଯୁବତୀ ଜଳପରୀ ଭଳି ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ସମୁଦ୍ର କୁଳ, ବଡ଼ ବଡ଼ ଆକାରିୟମ୍ ମଧ୍ୟରେ ଜଳପରୀ ଭଳି ପହଁରି ଲୋକଙ୍କର ମନୋରଞ୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି । ଇଂଲଣ୍ଡର ୩୩ ବର୍ଷୀୟା ମସ୍ ଗ୍ରାନ୍ ବି ସେମିତି ଜଣେ ପେସାଦାର ଜଳପରୀ । ସେ ପ୍ରଥମେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଥିଲେ । ହେଲେ ଜଳପରୀ ହେବାର ନିଶା ଲାଗି ସେ ନିଜର ଚାକିରି ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଏକ କୋର୍ସ୍ ବି କଲେ । ଦୁଇ ବର୍ଷ ପରେ ତାଙ୍କୁ ଜଳପରୀର ଚାକିରି ମିଳିଲା । ହେଲେ ଶିକ୍ଷକତାରେ ଯେତିକି ପ୍ରାପ୍ୟ ମିଳୁଥିଲା ତା' ୁ କମ୍ ପ୍ରାପ୍ୟ ମିଳିଲା । ତଥାପି ତାଙ୍କ ମନରେ ଦୁଃଖ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଏବେ ସେଇ କାମ କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁ କାମକୁ ସେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।

କଥା ଟାଟ୍

ଶ୍ରୀମାନ୍ ସର୍ବଗିଳା

ମତେ ଧୂକ୍

ସେଦିନ ରାତିରେ ପାହାନ୍ତି ସପନରେ ଯାହା ଦେଖୁଛି, ମୁଁ ମରି କୁଇ-ନିଆଁରେ ଜଳିବା ଆଗରୁ ଛାତି ଭିତରର ଭୟ-ନିଆଁରେ ହୁଡୁ ହୁଡୁ ଜଳୁଥିଲି । ମୁଁକୁଆଡ଼େ ମରିଯାଇଛି ବୋଲି ସାହି-ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ-ବାନ୍ଧବ ଜମା ହୋଇଛନ୍ତି । ମୋ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ-ଯାମିନୀ ସହ ପିଲାମାନେ ରଡ଼ି ବୋବାଳି ଛାଡ଼ୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି... ଆମ ସଂସାର ଭାସିଗଲା ! ମୋରି ଆଗରେ ଛ'ଖଣ୍ଡ ବାଉଁଶକୁ ଶିଡ଼ି ଭଳିଆ ପକେଇ ମୋ ଦେହକୁ ଧଳା କପଡ଼ାରେ ଗୁଡେଇ ପାଳ-ଦଉଡ଼ିରେ ଭିଡ଼ିକି ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି । ଗଳାରେ ଗେଣ୍ଡୁମାଳ ଗଣ୍ଡେ ଗଲେଇ, ସମସ୍ତେ ମୋ ଚଉପାଶରେ ବେଡ଼ି ଗଳା ଫରେଇ ରୋଦନ କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେ ବିକଳହୋଇ ଚିତ୍କାରକରି କହୁଛି.. ଆରେ ! ମୁଁକୁଆଡ଼େ ଯାଇନି ରେ.. ଏଇ ଦେଖ, ତମରି ପାଖରେ ଅଛି, -କେହି ମୋ କଥା ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି । ଏଡ଼େ ବଡ଼ ବଡ଼ ମୋ କୋଠା ଘର, ଦାମା କାଠର ଖଟ -ପଲଙ୍କ, ଯାହା ମୁଁ ସେ ନାଥ କଣ୍ଠାକୁରକୁ ଧମକେଇ, ତା' ଗାଁରାସ୍ତା, ପୋଲ, ସୁଲଘର କାମ ବାବଦକୁ ମିଳିଥିବା ଲାଭରେ ହାସଲ କରିଥିଲି, କେତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଧିକାରକ ସୌଜନ୍ୟରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଶାଢ଼ୀ, ସୁନା ଠୁ ଘରେ ଏସି ଲଗେଇ ଖରାଦିନେ କାଲୁଆ ପବନ ଖାଉଥିଲି, ସବୁ ସେମିତି ଅଛି । ଚାରି ହଜାରେ ଲଲେଇକୁ ବିଲ୍ ଆସୁଥିବା ମିଟରକୁ ଚାରି ଶହ ଟଙ୍କା ଦେବାର କାରସାଦି କରିଥିଲି, ବାପ ଅମଳର ଜମି ଦି'ଗୁଣକୁ ବଡ଼େଇ ବାଟିଏ କରିଥିଲି, ସବୁ ତ ସେମିତି ଅଛି । ଅଧତ ମତେ ମୋ ଗଢ଼ା କୋଠାଘରେ ଏସି ରୁମ୍ରେ ଖଟ ଗଦିରେ ନ ଶୁଆଇ ଏ ପାଳ ଦଉଡ଼ି ଭିତା ବାଉଁଶ ଶେଷରେ ଅଗଣାରେ ଚାଉଁ ଚାଉଁଆ ଖରାରେ ଶୁଆଇ.. ଚୁଲ୍ଲ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ଭଲପାଇବାର ଛଳନାକରି ମୋସା ଭଳିଆ ରଡ଼ି ଛାଡ଼ୁଛ କିଆଁରେ ? ଆଉ ସହିପାରିଲିନି । ପାଟିକରି ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ କି କହିଲି.. ହଲଲୋ ଯାମିନୀ ! ତତେ କ'ଣ ମୋ ଏ ଅବସ୍ଥା ଦୁଖିନି ? ତୋ ପାଇଁ ମୁଁ କ'ଣ ନ କରିଛି ? ବାହାଘର ବେଳେ ବୋପାଘର ସୂତା ସବୁ ସୁନାଚେନ ଜାଗାରେ ପାଞ୍ଚଭରି ଓଜନର ହାର, ଦଶଭରି ଓଜନ ସୁନା ଚୁଡ଼ି, ସୂତାଶାଢ଼ୀ ଫୋପାଡ଼ି ଦାମା ପାଟଶାଢ଼ୀ, ସାଲୁଆର ପଞ୍ଜାବି ତତେ ପିନ୍ଧେଇଛି । ତତେ ଅୟସରେ ରଖିବାକୁ ତୋ କଟିକି କେତେ ସେବାକାରିଣୀ -ଚାକର -ଚାକରାଣୀ ଖଞ୍ଜିଦେଇଛି । ହେଲେ, ତୋ ଆଖି କ'ଣ ଫୁଟିଯାଇଛି ? ଦେଖୁପାରୁନୁ.. ତୋ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ପତି-ଦେବତା ଘର ଅଗଣାରେ ଖରାରେ ପଡ଼ିଛି ବୋଲି ?

ହୁଁ ! ଇଏ ପୁଅ -ବୋହୂ ଦି'ଗା ବି କମ ନୁହନ୍ତି । ଯାହାକୁ ଡାକିଲେ, ସହରରେ କାମରେ ବିଜି ବୋଲି ବାହାନାକରି ଯିବି ଯିବି କହି ନ ଆସି, ଶଳା, ଶାଳୀ, ଶାଶୁ, ଶ୍ଵଶୁରଙ୍କ ସହ ମିଶିକି ବିଲ୍ଲାତି କୁକୁର ବାସି ତେ ପାଳନ କରନ୍ତି, ହେଲେ ଆଜି ନ ଡାକିଲେ ବି କ'ଣ ପାଇଁ ଧାଇଁ ଆଇଚ କିରେ ? ହେଲେନେ ନାଟୁ, ବାବୁ ! ପଛକଥା ଭୁଲିଗଲାଣି କିରେ ? ମୋ ପଦ-ପାଖର ଥିଲାବେଳେ, ତମ ଭଳିଆ ଅଯୋଗ୍ୟ ଦି'ଗାକୁ କେମିତିକା ଚାକିରିରେ ପୁରେଇ ସରକାରୀ କ୍ୱାର୍ଟରରେ ରଖେଇଥିଲି ! ତମରି ପାଇଁ କେତେ ଫର୍ମଫିଲ୍ କର କେତେ ପୁଟ, ଘର, ଟଙ୍କା, ସୁନା ସାଇତିଛି । ହେଲେ ପୁଅ-ବୋହୂ ସବୁ ଆଇଚ.. ଅଧତ ବୋପାଗା ପାଇଁ ଛେନାପୋଡ଼ ଶହେଗ୍ରାମ ଆଣିବାକୁ ତମ ମନ କହିଲାନି ? ପାପ-ପୁଣ୍ୟ ନ ବିଚାରି କେତେ କାହା ଡକ୍ଟିବି ତମପାଇଁ ଏତେକଲି । ତମ

ଆଖି କ'ଣ ଫୁଟିଯାଇଛି.. ଦୁଖିନି, ମତେ ଖରାରେ ଶୁଆଇ ସୁକୁଟ ଦେଖୁଚ ? ମୋ ଦେହକୁ ଦାମା ପୋଷାକ, କଳା ଚଷମା, ସୁନାର ମୋଟା ଚେନ, ହାତରୁ ବ୍ରେସଲେଟ କାଢିନେଇ, ମତେ ଅଧାନକାଳ କରି ଶୁଆଇଚ ! ଆରେ ହେ ଶଶୁର ପୁଅ ସବୁରା ! ତୁ ଟା ଅଯୋଗ୍ୟ ବେକାରିଆ ହେଇ ତୋ ଗାଁରେ ବୁଲୁଥିଲୁ । ତତେ ଆଣି ପାଖରେ ରଖ, ତୋ ନାଁରେ କଣ୍ଠାକୁରା ଲାଇସେବୁ କରେଇ, କାମ ଦେଇ ଲାକ୍ଷେ ଲାକ୍ଷେ ଟଙ୍କାର ଫାଇଦା କରେଇ ତୋ ରୂପ ଚେହେରା ବଦଳେଇ ବଡ଼ଲୋକ କରେଇଲି । ଆଉ ଆଜି ମୁଁ ଘଣ୍ଟାଏ ହେଲା ସବୁରା.. ସବୁରା ରେ.. ଡାକପକେଇ ତେତେ କହୁଛି, ମତେ ଚିକେ ଘର ଭିତରକୁ ନେଇଯା ! ମୋ ଅଣ୍ଡା-ଦେହ ଖରାରେ ସିଝିଯାଉଛି, ତୋ କାନ କ'ଣ ଫୁଟିଯାଇଛି ନା ଆଖିକି ଦୁଖିନି ? ମୋ ଆଗରେ ପିଲାଙ୍କ ମାମୁବୋଲି ହାତ ହଲେଇ କ'ଣ ଭାରି ମୁରବିପଣିଆ ଦେଖେଇ

ଗପିଚାଲିଛୁ..ରେ ? ଚିକ୍କିଛୁ ମତେ ? ଏଲନେ ଚାହିଁଲେ ତୋ ଲାଇସେବୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେବି । ହେ ମୋ ଗେହ୍ଲେଇ ଝିଅ ରୁନୀ ! ତୁ ଆଉ ଜୋଇଁ.. ଆଜି କ'ଣ ପାଇଁ ଧାଇଁ ଆଇଚ ଶୁଣେ ! ତୋ ଭାଗ ତ ଆଗୁଆ ଦି'ଗା କୋଠା, ଚାରିମାଣ ଦୋ ଫସଲି ଜମି, କିଲେ ଆଠଶହ ଗ୍ରାମ ଓଜନର ସୁନା ଅଳଙ୍କାର ଦେଇସାରିଛି । ଜୋଇଁ ପୁଅକୁ କାମମାଳୁ ବଦଳକରି କଟକରେ ରଖେଇଛି । ଆଉ ତୋର କ'ଣ ଅସୁବିଧା ହେଲାଯେ.. ମୋ ଛାତିରେ ମୁଣ୍ଡ ବାଡେଇ କାନ୍ଦୁଛୁ ? ହେ ଜୋଇଁପୁଅ ! ତେମେ ବି ଶୁଣିଥାଅ ! ମୁଁ ବଞ୍ଚିଥିବାଯାଏଁ ତମର କିଛି ଅସୁବିଧା କୋଉଥିରେ ହେବନି । ଆରେ ହଁ ମନେପଡ଼ିଲା, ତମ ପିଲାଙ୍କ ନାଁରେ ସବୁରି ଲାକ୍ଷେ ଟଙ୍କାର ସାତୁଟା ଫିକ୍ସ ବଣ୍ଟ ତୋ ବୋଉପାଖରେ ରଖୁଛି । ଆଇଛୁ ଯେବେ, ମନେକରି ତୋ ଭାଇ-ଭାଉଜ ନ ଜାଣିଲା ଭଳିଆ ନେଇଯିବୁ । ଉଠୁ ମୋ ଛାତିଉପରୁ । ମୁଁ ଜାଣିଛି.. ଝୁଅମାନେ ବୋପାଘରକୁ ଆସିଲେ ଏମିତି କାନ୍ଦନ୍ତି । ହେଇ ଦେଖ, ତୋ କାନ୍ଦଦେଖୁ ମୋ ଡାକ୍ତାରିଆ ଜୋଇଁ ହୃଦୟ ତରଳି ଆଖୁରୁ ପାଣି ବୋହିଲାଣି । ହେ ସାହି-ପଡୋଶୀଏ ! ତେମେ କ'ଣ ମତେ ଦେଖୁନା ଯେ ଆଜି ରୁଣ୍ଡହେଇ କ'ଣ ଉଣୁଛି ? ଓ ହୋ.. ମୋ ସହରିଆ ପୁଅ-ବୋହୂ, ଝିଅ-ଜୋଇଁଙ୍କ ଦେଖିବାକୁ ଆଇଚ କି ? ହେଲେ ପଡୋଶୀ ଦିବାକର କ'ଣ କହିଲାଣି..

ବୁଢ଼ାକୁ ଏଥର ଉଠାଅ ! ହଉ, ମୋ ପିଲାଏ ଦୁଃଖ ନ ବୁଝିଲେ ବି ତୁ ତ ବୁଝିଲୁ । ଚେକିନିଆ ଅଣ୍ଡା ପବନିଆ ମଝିଘର ପଲଙ୍କ ଉପରକୁ ! ଆରେ ମତେ ଦାଣ୍ଡକୁ କ'ଣ ନେଲଣି ? ହେ ଧରମ ଛଡ଼ାଏ ! ମୁଁ ବଞ୍ଚିଥାଉଁ ଥାଉଁ, ରାମନାମ ସତ୍ୟ ହେ.. ହରିନାମ ସତ୍ୟ ବୋଲି କ'ଣ କହିଲଣି ? ସିଆଡ଼େ କ'ଣ ନେଉଛ.. ସେଇଠି ଗାଁମଣାଣି । ଓହୋ, ବୁଝିଲି । ଏଇ ଅଗଷ୍ଟ ପନ୍ଦର ପାଇଁ ମତେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥିକରି ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରେଇଲାବେଳେ କୋଉଠି କେମିତି ବସେଇବ, ଆଗୁଆ ଦେଖେଇବାକୁ ନେଉଛ କିରେ । ଭଲକଥା ଯେ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଏମିତି ବେଶରେ ନିଅନି । ମୋ ପୁଅ ନାଚୁକୁ କୁହ.. ଭଲ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧେଇ ମୋ ଗାଡ଼ିରେ ବସେଇ ନେଉ । କି ପିଲା ଏଗୁଡ଼ା.. ବୋପା ଇଚ୍ଚତ ଗଲେ କ'ଣ ଡାକ୍ତାର ଯାଉନି ? ଆରେ ଇଏ କ'ଣ ? ମତେ ଅଟକେଇ ଶଶୁର-ପୁଅ ସବୁରା କ'ଣ ମୋ ତାହାଣ ହାତ ମଝିଆକୁଠି ଉଠାଇ ହାରା ପଥରବସା ଦି' ଭରି ଓଜନର ମୁଦିକି କାଢି, ତା' ପକେଟରେ ପୁରେଇଲାଣି ! ଯାହା ଜଣାଗଲାଣି, ମୁଁ ନ ଥିଲେ ଏ ଲୋଭା ମୋ ଘରେ କଳାକନା ବୁଲେଇ ସବୁ ଲୁଚିନେବ ହୋ.. ! ଆରେ ସେ ଶୁଣାନ ମତେ ନଉଛ କ'ଣ... ତା' ଉନ୍ଦତି ପାଇଁ ଯୋଉ ଡିନିଲକ୍ଷ ଆଇଥିଲା, ଭାଗବାଣ୍ଟି ନେଲାପରେ କେମିତି କାମହୋଇଛି ମତେ ଦେଖେଇବ କିରେ ? ଛାଡ଼ ସେ ଅଳପିଆ କଥା । ଧେଡ଼ ତେରିକି, ଧୂଳିଆ କ'ଣ କହୁଛି ମଣାଣିରେ ମତେ ପୁରା ଲଜାକାକରି ଶୁଣାଇବାକୁ ! ହେ ହେ ଅମଣିଷ କୋଉଠିକାର ! ତମ ବୋପା ବୟସର ମୁଁ । ତମର ଲଜା ସରମ କିଛି ନାହିଁକିରେ ? ମୋର କେତେ ସମ୍ମାନ.. ପାଖାର.. ତେମେ କ'ଣ ଜାଣିନା ? ନାହିଁ, ମୁଁ ଆଉ ଯିବିନି । ଯାଉଛି ଏଇଠୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆମ ଘରକୁ ପକେଇବି ।

ଛି.. ଛି.. ଛି ! କି କୁଳାଜୀର ପିଲାଏ ମୋର ! ଘରେ ଦେହଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଡାକନିକା ଚେୟାର ଚେରୁଲୁ, ଦାମା କ'ଣ ବାସନ ଥାଉଁ ଥାଉଁ, ମତେ ଗାଁ ମୁଣ୍ଡରେ ମାଟିହାଣ୍ଡିରେ ଅଣବଘରା ଅଣହକଦିଆ ଭାତ -ଡିଅଣ ଥୋଇକି.. କହୁଛ ଖାଁ ! ସକାଳେ ଦାନ୍ତଘଷିବାକୁ ମୋ ବ୍ରସ, ପେଷୁ ନ ଦେଇ, ଦାନ୍ତକାଠି ପାଣି ଘଡ଼ିରେ ଦେଇ, ଜଳଖିଆ ମୁଠେ ଚୁଡ଼ା ଖାଇବାକୁ କହି ଚାଲିଗଲା ! ମୁଁ ଜୀବନରେ ଏମିତି ଜାଗାରେ କେବେ ବସିଛି ନା ଖାଇଛି ? ହେଇ ଦେଖ । ସେ ରାଧୁଆ ଭଣ୍ଡାରୀ ନଲକ୍ଷକେ ମୋ ପିଲାକୁ ନଶାକଲାଣି । ଭଣ୍ଡାରୁଣା ବସି ମୋ ଝିଅ, ପଡୋଶୀ କୁଟୁମ୍ବକ ନଖ କାଟିଲାଣି । ଏ ସବୁ କି ଚାଲବାଜି ? ଯୋଉ ପଢ଼ା -ଯାମିନୀ ମତେ ନ ପଚାରି କାହାକୁ ଟଙ୍କା ଦଶଟା ଦେଇନି, ସେ ମୋ ଆଲମିରା ଖୋଲି ବିତା ବିତା ଟଙ୍କା କାଢ଼ି ନୁଆ ଯୋଡ଼ି, ଶାଢ଼ୀ ଓଗେରେ କିଶେଇସାରିଲାଣି । ହେଇ, ସେଇଠି ବିରାଟ ଭୋଜିର ଆୟୋଜନ.. କୋଉ ଝୁସିରେ କିରେ ? ସେପଦୁ ମୋ ସାଙ୍ଗ ବାବୁଲା ଆଉଛି । ତାକୁ କହିବି.. ସେ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀକି ବୁଝେଇବ.. ଏମିତି ଅବାଚରେ ଟଙ୍କା ଖରଚ ନ କରୁ ବୋଲି । ଧୂକ୍ ମୋ ପଦ-ପାଖରକୁ । ଧୂକ୍ ମୋ ବୋପାପଣିଆକୁ.. ଧୂକ୍ ତମ ମଣିଷପଣିଆକୁରେ ।

ପାଖରେ ଶୋଇଥିବା ପଢ଼ାମୋର ମତେ ଧକ୍କାଟିଏ ପକେଇ, ଚିଲେଇ କହିଲା.. କାହିଁକି ପାଟିଗା କରୁଛ ? ନିଦରୁ ଉଠି ତା' ମୁହଁକୁ ଖାଲି ଜଳ ଜଳ ହେଇ ଚାହିଁଥିଲି.. ।

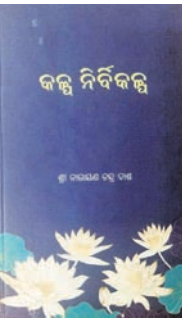
-ମଙ୍ଗରାଜପୁର, ପୁରୀ, ମୋ: ୭୦୦୮୧୮୮୮୪୭

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

କଳ୍ପ ନିର୍ବିକଳ୍ପ

ଲେଖକ ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ, ପ୍ରକାଶକ-ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଓଡ଼ିଶାଗଡ଼ ଜଗତସିଂହପୁର, ମୂଲ୍ୟ-୫୦ଟଙ୍କା

'କଳ୍ପ ନିର୍ବିକଳ୍ପ' ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶଙ୍କ କବିତା ପୁସ୍ତକ । ଏଥିରେ ୫୬ଟି କବିତା ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । କବିତାଗୁଡ଼ିକ ଜୀବନର ରଥ କିପରି ଜନ୍ମଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଙ୍କା-ବଙ୍କା, ଖାଲ-ଜିପ, ଦୁଃଖ-ସୁଖ, ହର୍ଷ-ବିମର୍ଷ ଆଦି ଦେଇ ପ୍ରତିଦିନ ଗତି କରୁଛି ତାହାକୁ ନେଇ ଲେଖାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ କବିତାଟି ଛଅ ରଠୁକୁ ନେଇ କବି ଲେଖିଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତିର ଯେଉଁ ଅପରୂପ ବର୍ଣ୍ଣନା ସେ କବିତା ମାଧ୍ୟମରେ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାବ ଗର୍ଭକ । ପୁସ୍ତକର ଯେ କୌଣସି କବିତା ପାଠ କଲେ ମିଳେ ଜୀବନ ଆଉ ଦର୍ଶନର ଅପୂରଣ ଆନନ୍ଦ । ପୁସ୍ତକଟି ପାଠକୀୟ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିବ ବୋଲି ଆଶା ।

ଅନୁପମ ଭାରତ

ଯଦୁମଣି ସାହୁ, ପ୍ରକାଶକ-ବନପୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର । ମୂଲ୍ୟ- ୨୧୦ଟଙ୍କା

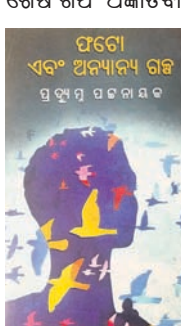
'ଅନୁପମ ଭାରତ' ଯଦୁମଣି ସାହୁଙ୍କ ଭ୍ରମଣ କାହାଣୀ ପୁସ୍ତକ । ଭାରତର ୪ଧାମ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ଜ୍ୟୋତିର୍ଲିଙ୍ଗ ସହିତ ବହୁ ପୌରାଣିକ ତଥା ଐତିହାସିକ ସ୍ଥାନମାନ ଭ୍ରମଣ କରି ତା'ର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଲେଖକ ନିଜ ଭାଷାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେ ୮ଟି ପାଠ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ସେ ଯୋରନ୍ଦା ଗାଦିରେ ଦିନେରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶେଷରେ ସେ ମାଣିକେଶ୍ୱରୀଙ୍କ ଛତର ଯାତ୍ରାରେ ଶେଷ କରିଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ପାଠ ଭ୍ରମଣ କରି ତାକୁ ସେ କାହାଣୀର ରୂପ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ନୂଆ ପରିବେଶ, ସ୍ଥାନ, ଭାଷା ଓ ଖାଦ୍ୟ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିବାରୁ ଭ୍ରମଣରେ ନୂତନ ଅନୁଭୂତି ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ପୁସ୍ତକଟି ପୁସ୍ତକପାଠ୍ୟ ହେବ ବୋଲି ଆଶା ।

ଫଟୋ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଳ୍ପ

ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ପଟ୍ଟନାୟକ, ପକ୍ଷାଘର ପ୍ରକାଶନୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର । ମୂଲ୍ୟ-୧୫୫ଟଙ୍କା

'ଫଟୋ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଳ୍ପ' ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ପୁସ୍ତକ । ଏଥିରେ ୧୭ଟି ଗପ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମ ଗପ 'ଫଟୋ' ଥିବା ବେଳେ ଶେଷ ଗପ 'ଅଜ୍ଞାତବାସ' । ପ୍ରଥମ ଗପଟି ଲେଖକ ଚୌଦ୍ୱାର ଛାଡ଼ି ଯିବା ବେଳର ବେଦନା ଓ ଦିଲ୍ଲା ରହଣିର ଅନୁଭୂତି ଏବଂ ତନ୍ମୟୀଙ୍କ ଉପରେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ତନ୍ମୟୀ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଅଧାପିକା ଏବଂ ଲେଖକ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥନୀତି ବିଭାଗ ଅଧ୍ୟାପକ । ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଭଳି ସମ୍ପର୍କ ଗଢ଼ି ଉଠୁଛି ଏଥିରେ ବେଶ୍ ଜୀବନ୍ତଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଗଳ୍ପ ବାଦ୍ 'ରାସଲୀଳା' ପଢ଼ନ୍ତୁ କି 'ଗୁଜବ' ଯାହାକୁ ପଢ଼ିବେ ତାହା ପାଠକଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ବାହୁବଳୀ ସିଙ୍ଗଡ଼ା

ସିଙ୍ଗଡ଼ା ଖାଇବାକୁ ଅନେକେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ତେବେ କହିଲେ ଦେଖୁ ଗୋଟିଏ ସିଙ୍ଗଡ଼ା ଖାଇବାକୁ ଆପଣଙ୍କୁ କେତେ ସମୟ ଲାଗେ ? ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ ଭିତରେ ତ ଗୋଟିଏ ସିଙ୍ଗଡ଼ା ଆରାମରେ ଖାଇ ହେବ । ହେଲେ ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ମିରଚର ଏକ ମିଠା ଦୋକାନର ମାଲିକ ଏକ ଖାସ୍ ସିଙ୍ଗଡ଼ା ଖାଇବାକୁ ୩୦ ମିନିଟ ସମୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଉ ଯେ ଏହି ସମୟ ଭିତରେ ତାକୁ ଖାଇଦେବ ତାଙ୍କୁ ୭୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଭାରତରେ ଏ ତ ସହଜରେ ଟଙ୍କା କମାଇବାର ଏକ ଭଲ ମାଧ୍ୟମ । ତେବେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ସିଙ୍ଗଡ଼ା କଥା କୁହାଯାଉଛି ତାକୁ ଏତିକି ସମୟ ଭିତରେ ଖାଇବା ଏତେଟା ସହଜ ନୁହେଁ । କାରଣ ଏ ହେଉଛି 'ବାହୁବଳୀ ସିଙ୍ଗଡ଼ା' । ମିରଚର କୌଶଳ ସୁଲଭ

ନାମକ ଏକ ମିଠା ଦୋକାନ ଏହି ଖାସ୍ ସିଙ୍ଗଡ଼ା ତିଆରି କରୁଛି । ଆଉ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ରଖିଛି ଯଦି କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ୩୦ ମିନିଟରେ ଖାଇଦେଇ ପାରିବେ ତାଙ୍କୁ ୭୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ । ଆକାରରେ ବେଶ୍ ବଡ଼ ଉକ୍ତ ସିଙ୍ଗଡ଼ାର ଓଜନ ୧୨ କେ.ଜି. । ଏହାକୁ ତିଆରି କରିବା ଲାଗି ୬ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଲାଗେ । ଏକ ବଡ଼ କଡେଇରେ ପ୍ରାୟ କରିବା ଲାଗି ତିନିଜଣ ରୋଷେଇଘରୁ ୯୦ ମିନିଟ ସମୟ ଲାଗିଯାଏ । ଏବେ ଏହି ସିଙ୍ଗଡ଼ା ମିରଚରେ ବହୁତ ଲୋକପ୍ରିୟ ହୋଇଗଲାଣି । ଲୋକେ ଜନ୍ମଦିନରେ କେକ୍ ବଦଳରେ ଏହାକୁ କାଟିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେଣି । ତେଣୁ ଆରୁଆ ଅର୍ଡର ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଉକ୍ତ ମିଠା ଦୋକାନର ମାଲିକ ୪ କି.ଗ୍ରା.ର ସିଙ୍ଗଡ଼ା ତିଆରି କରିଥିଲେ । ପରେ ଏହାର ଆକାର ବଢାଇ ୮ କି.ଗ୍ରା. ଓ ଏବେ ୧୨ କି.ଗ୍ରା. କରାଯାଇଛି । ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ୧୫୦୦ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି ।

ଅମୃତଭଣ୍ଡାରେ ଫୁଲ

ଅମୃତଭଣ୍ଡାକୁ ନେଇ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ହେଲେ ଏହାକୁ ନେଇ କଳାକୃତୀ ବି ଗଢାଯାଏ ତାହା ହୁଏତ ଅନେକେ ଜାଣି ନ ଥିବେ । ଭିଏତନାମରେ କଞ୍ଚା ଅମୃତଭଣ୍ଡାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ସୁନ୍ଦର ଫୁଲର କଳାକୃତୀ ତିଆରି କରିବା ଏକ ପାରମ୍ପରିକ କଳା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏହାର ସଭା ଦିନକୁ ଦିନ ହଜିବାକୁ ଲାଗିଲାଣି । ହେଲେ ହାନୋଇର ନୁୟେନ ଥୁ ହେଉଛନ୍ତି ଏମିତି ଜଣେ ମହିଳା ଯେକି ହଜି ଯାଉଥିବା ଏହି କଳାକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବା ଲାଗି ଅହରହ ଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖୁଛନ୍ତି । ସେ ଏଥିରେ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଓ ଜୀବନ୍ତ ଫୁଲ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ତାହା ସବୁ ସତସତିକା ଫୁଲ ପରି ହିଁ ଲାଗେ । ଏଥିପାଇଁ ସେ କଞ୍ଚା ସବୁଜ ଅମୃତଭଣ୍ଡା ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି । କଳାକୃତୀ ଗଢିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଏହାକୁ ମଝିରୁ ଚୋଳି ଫାଳି କରି କାଟି ଅଣ୍ଡା ପାଣିରେ ଏକ ଘଣ୍ଟା ବୁଡାଇ ରଖନ୍ତି । ମଞ୍ଜି ବାହାର କରି ଛୁରୀ ସାହାଯ୍ୟରେ ଅମୃତଭଣ୍ଡାକୁ ପତଳା ପତଳା କାଟନ୍ତି । କଇଁଚରେ ସେସବୁକୁ କାଟି ପାଖୁଡ଼ାର ରୂପ ଦିଅନ୍ତି । ଚପ୍ଟିକ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ପାଖୁଡ଼ାକୁ ମୋଡନ୍ତି । ପରେ ଫୁତ କଲରରେ ପାଖୁଡ଼ାଗୁଡ଼ିକୁ ରଙ୍ଗ ଦେଇ ସତସତିକା ଫୁଲର ରୂପ ଦିଅନ୍ତି । ପତ୍ତ, କଇଁ ପରି ନାନା ପ୍ରକାରର ଫୁଲ ସେ ଅମୃତ ଭଣ୍ଡାରେ କରି ପାରନ୍ତି । ଆଉ ତା'ର ଫଟୋ ଉଠାଇ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ପୋଷ୍ଟ କରନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଫୁଲ ତିଆରି କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ୧ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଲାଗେ । ସେ କୁହନ୍ତି, ଏହି ଫୁଲକୁ ଫ୍ରିଜ୍ରେ ରଖିଲେ ଅଧିକ ସମୟ ରହିପାରେ । ତେବେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କଳାବଳେ ଏହାକୁ ଖରାଠୁ ଦୂରରେ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ । ଏହାଛଡ଼ା ମୋ କଳାକୁ ଅଧିକ ସମୟ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବା ଲାଗି ପୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକରଭେଦିତ୍ୱ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରୁଛି ।

ଧୂଳିକଣା ନୁହେଁ, ଇଏ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍

ମିହିକାକ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍ ତାଙ୍କ ଦୁନିଆ । ତା' ଭିତରେ ମେକଅପ୍ ସାମଗ୍ରୀ ଆରମ୍ଭ କରି ଯେତେ ସବୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଜିନିଷ ସେମାନେ ରଖିଥାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତ ପ୍ରାୟ ମିହିକା ବଡ଼ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍ ଧରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ତେବେ ଲୁଚାଇ ଭିଗୋନ୍ କମ୍ପାନୀ ତିଆରି କରିଛି ଏମିତି ଏକ ବ୍ୟାଗ୍ ଯାହା ଏତେ ଛୋଟ ଯେ, ତାକୁ ଖାଲି ଆଖିରେ ଦେଖିବା ବି ଅସମ୍ଭବ । ବିଶ୍ୱାସ ନ ଲାଗିଲେ ବି ଏହା ସତ । ନିଓନ ଗ୍ରୀନ କଲରର ଉକ୍ତ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ହେଲେ ମାଇକ୍ରୋସ୍କୋପ୍ ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ ଏହାର ଆକାର ଏକ ଧୂଳିକଣା ସହ ସମାନ । ଏହାକୁ ପ୍ୟାରିସ୍ ଫ୍ୟାଶନ୍ ଉଇକ୍ରେ ନିଲାମ୍ ପାଇଁ ରଖାଯିବ । ଦେଖାଯାଉ ଏତେ ଛୋଟ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍କୁ କିଏ କେତେ ଟଙ୍କାରେ ନେଉଛନ୍ତି ।

